Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ

ANUL VIII Nr. 378 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 6 iulie 1956

Munca noastră politico-educativă se va îmbunătăţi

Prof. univ. D. Tudor
decanul Facultăţii de Istorie a Universităţii „C. I. Parhon"

Pentru viaţa universităţii noastre, recenta Hotărîre a Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătăţirea muncii politico-educative în rîndurile studenţilor are o importanţă deosebită. Hotărîrea decurge din sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului cu privire la pregătirea cadrelor de specialitate cu temeinice cunoştinţe profesionale, devotate cauzei construcţiei socialismului. Ea acordă o atenţie deosebită orientării materialiste a conţinutului învăţămîntului superior, dezvoltării conştiinţei cetăţeneşti, educării studenţilor în spiritul ideologiei clasei muncitoare.

Această hotărîre ajută conducerile facultăţilor să-şi organizeze şi mai bine munca. O serie de activităţi de masă duse pînă acum de organizaţiile sindicale, A. V. S. A. P., Crucea Roşie, A.R.L.U.S. etc. sînt preluate de asociaţiile studenţeşti. Aceasta va duce la economie de timp, la o justă coordonare a întregii activităţi politico-educative din facultate.

Noi, sefii de instituţii din învăţămîntul superior, salutăm cu multă bucurie această hotărîre importantă, care va aduce o ridicare calitativă a întregii munci.

Faţă de putina viabilitate a fostelor organizaţii sindicale studenţeşti, sîntem siguri că din toamna viitoare asociaţiile studenţeşti vor da un real sprijin decanatelor şi în asigurarea bazei materiale şi în organizarea vieţii cultural-artistice a studenţilor. Activităţile cultural-sportive, trecute pe seama acestor asociaţii studenţeşti, vor contribui la cultivarea celor mai nobile virtuţi ale omului nou, luptător pentru progresul patriei socialiste.

Faptul că viaţa acestor asociaţii, întreaga lor muncă vor fi oglindite într-o revistă lunară studenţească şi în paginile speciale ce vor apare în ziarele noastre prezintă o importanţă deosebită pentru discutarea largă şi curajoasă a principalelor probleme studenţeşti.

O măsură importantă care izvorăşte din Hotărîre este aceea privitoare la îmbunătăţirea actualului sistem de acordare a burselor. Bursele se vor mări atît ca număr cît şi ca alocaţie zilnică.

În faţa cadrelor didactice din învăţămîntul superior stă importanta sarcină de a sprijini înfiinţarea acestor asociaţii, de a le stimula activitatea, astfel încît acestea să răspundă pe deplin înaltului scop pentru care au fost create.

Spre noi succese în educaţia comunistă a elevilor şi studenţilor

Cel de al II-lea Congres al U.T.M. a arătat odată mai mult marea grijă pe care Partidul Muncitoresc Romîn şi Guvernul R.P.R. o acordă creşterii şi educării tinerei generaţii. În cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej, adresată Congresului în numele şi din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, lucrătorii din învăţămînt găsesc un nesecat izvor de învăţăminte pentru continua îmbunătăţire a activităţii lor instructiv-educative.

Creşterea unui tineret cult, bine instruit, hotărît să-şi consacre toate forţele operei de construire a socialismului în ţara noastră, însufleţit de dorinţa fierbinte de a munci cît mai bine în folosul patriei, constituie pentru învăţători şi profesori o sarcină de onoare, o misiune nobilă şi înălţătoare.

Acum, la sfîrşitul unui an şcolar, cînd facem bilanţul muncii depuse, constatăm cu satisfacţie progresele realizate, succesele obţinute în munca şcolilor noastre de toate gradele.

Nivelul de pregătire a elevilor şi studenţilor a crescut. Cunoştinţele primite de ei în acest an şcolar au fost mai bogate şi mai temeinice. Predarea a fost mai strîns legată de practică, de producţie. S-a îmbunătăţit şi munca educativă. Lucrătorii din învăţămînt au primit cu o deosebită bucurie înalta apreciere pe care partidul a dat-o muncii lor în cuvîntarea rostită de tov. Gh. Gheorghiu-Dej la cel de al II-lea Congres al U.T.M. „Putem spune cu mîndrie — se arată în cuvîntare — că majoritatea corpului didactic munceşte cu patriotism şi abnegaţie în îndeplinirea sarcinilor sale de cinste".

Partidul ne cere să îmbunătăţim în permanenţă munca didactică şi educativă în instituţiile de învăţămînt.

Practica a dovedit cu prisosinţă că în munca de pregătire pentru viaţă a tineretului o însemnătate hotărîtoare are înarmarea lui cu temeinice cunoştinţe ştiinţifice. Făcînd bilanţul anului şcolar încheiat şi pregătindu-ne pentru deschiderea noului an şcolar, avem datoria să folosim cu pricepere experienţa acumulată, să luăm măsuri eficace pentru ca în activitatea viitoare să obţinem rezultate din ce în ce mai bune. O atenţie deosebită trebuie să acorde secţiile de învăţămînt, organele sindicale şi cadrele didactice pregătirii temeinice a consfătuirilor raionale. Cabinetele pedagogice au adunat în decursul anului şcolar 1955—1956 un bogat material din experienţa pedagogilor noştri fruntaşi. Este necesar să se termine studierea lui, să se generalizeze şi să fie valorificat.

În cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la cel de al II-lea Congres al U.T.M se arată că în vederea îmbunătăţirii muncii didactice şi educative în şcoală, în vederea combaterii cu hotărîre a formalismului în munca didactică, a nepăsării faţă de educarea tineretului — sarcini mari îi revin Ministerului Învăţămîntului.

O lipsă serioasă a ministerului constă în faptul că multe manuale pentru învăţămîntul elementar au un nivel scăzut. Manualele destinate elevilor de la sate nu ţin seama de necesităţile legării strînse a învăţămîntului de problemele agriculturii. Se acordă o atenţie cu totul insuficientă predării ştiinţelor naturii şi agrotehnicii. Editura de Stat didactică şi pedagogică, colectivele de autori, toţi cei ce se ocupă de asigurarea şcolilor cu manuale sînt datori să ţină seama că tineretul nostru are nevoie de manuale care să corespundă cît mai bine sarcinilor formării de cadre tinere, necesare tuturor ramurilor economiei şi culturii.

O mare însemnătate pentru pregătirea tineretului are munca politico-educativă. În desfăşurarea acestei munci partidul se sprijină pe organizaţiile U.T.M. din şcoli şi din instituţiile de învăţămînt superior.

Partidul cheamă organizaţiile U.T.M. din şcoli să desfăşoare o intensă muncă politico-educativă în rîndul elevilor, în vederea obţinerii unor rezultate din ce în ce mai bune la învăţătură, pentru a-i ajuta în dobîndirea unei înţelegeri ştiinţifice a lumii şi a vieţii, în lărgirea orizontului lor cultural.

Pentru directorii şcolilor, pentru diriginţii claselor, pentru toate cadrele didactice indicaţiile partidului cu privire la îmbunătăţirea muncii politico-educative în rîndul elevilor sînt sarcini de cea mai mare însemnătate.

Este necesar să se acorde o mai mare atenţie educării cetăţeneşti a elevilor, combaterii manifestărilor de indisciplină, a lipsei de respect faţă de profesori şi părinţi, faţă de oamenii muncii, pentru o comportare demnă în şcoală şi în viaţa de toate zilele. Cultivarea dragostei tineretului pentru muncă productivă, a grijii faţă de avutul obştesc sînt sarcini de bază ale organizaţiilor U.T.M. din şcoli şi ale cadrelor didactice.

Îmbunătăţirea muncii politico-educative în rîndul elevilor este strîns legată de ridicarea la un nivel mai înalt a activităţii organizaţiilor de pionieri. Sarcina de mare răspundere de a îndruma activitatea organizatiilor pionereşti a fost încredintată de partid Uniunii Tineretului Muncitor. Principalele îndatoriri ale unităţilor şi detaşamentelor de pionieri constau în educarea tuturor pionierilor şi şcolarilor în spiritul dragostei faţă de învăţătură şi de activitatea practică. În îndeplinirea acestor sarcini organizaţiile de pionieri trebuie să fie neîncetat îndrumate de organizaţiile U.T.M. Cadrele didactice sînt chemate să ajute în mod sistematic şi competent organizaţiile U.T.M. şi de pionieri în îndeplinirea importantelor sarcini care le revin. Să sprijinim în mod activ aceste organizaţii, pentru ca ele să înlăture şablonul, metodele de muncă greoaie, să stimuleze afirmarea puternică a iniţiativei tineretului, să găsească şi să folosească forme atractive de organizare a unor acţiuni cu un conţinut bogat, adecvat vîrstei şcolarilor. Activităţile de vară constituie un bun prilej de promovare pe scară largă a unor astfel de forme de activitate atractive şi interesante.

Un larg teren de activitate deschide aplicarea prevederilor recentei hotăriri a Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătăţire a muncii politico-educative în rîndul studenţilor. Corpul didactic universitar este chemat să depună noi eforturi pentru înarmarea în viitorul an şcolar a studenţilor cu temeinice cunoştinţe de specialitate şi pentru îmbunătăţirea muncii politico-educative în instituţiile de învăţămînt superior. Împreună cu organizaţiile U.T.M. cadrele didactice au datoria de a se preocupa de lărgirea orizontului ştiinţific şi cultural al studenţilor, de propagarea în rîndul studenţilor a concepţiei materialiste despre lume, de combaterea teoriilor idealiste retrograde şi a altor manifestări ale ideologiei burgheze.

Partidul ne cheamă să-i educăm pe studenţi în spiritul pasiunii pentru cucerirea ştiinţei, al cinstei şi devotamentului pentru partid şi popor, faţă de cauza construirii socialismului. De activitatea cadrelor didactice şi a organizaţiilor U.T.M. depinde ca studenţii să ajungă să privească cu dragoste profesiunea aleasă, să dorească să muncească în fabrici, în mine, pe ogoare, punînd în practică cunoştinţele însuşite. Să-i ajutăm pe studenţi să înţeleagă încă de pe băncile facultăţilor că locul lor este acolo unde se desfăşoară marea bătălie a producţiei, unde pot să valorifice în mod creator cultura lor, cunoştinţele lor ştiinţifice şi tehnice şi nu în locşoare călduţe prin birouri.

Viaţa arată că sentimentele de patriotism socialist, mîndria pentru marile cuceriri revoluţionare obţinute de poporul nostru sub steagul partidului însufleţesc tineretul nostru în lupta pentru fapte măreţe, în lupta pentru făurirea vieţii noi. Să educăm tineretul în spiritul dragostei nestrămurite faţă de patrie şi popor, faţă de partid, în spiritul convingerii nezdruncinate în capacitatea poporului de a birui, sub conducerea partidului, orice piedici şi greutăţi în drumul spre victoria deplină a cauzei socialismului.

Acordînd o atenţie tot mai mare educării tineretului în spiritul moralei comuniste, trebuie să cultivăm în rîndurile tinerilor calităţile nobile ale omului nou, luptător pentru socialism: cinstea şi sinceritatea, curajul şi spiritul de sacrificiu pentru apărarea patriei şi a cuceririlor revoluţionare ale poporului, capacitatea de a pune întotdeauna mai presus de orice interesele generale. Trebuie cultivate respectul faţă de vîrstnici, dragostea faţă de familie, atitudinea tovărăşească.

Se ştie că elementele duşmănoase fac tot ce le stă în putinţă pentru a atiţa naţionalismul. Sîntem datori să lămurim neîncetat temeiurile politicii naţionale leniniste a partidului şi guvernului nostru, să educăm tineretul în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar.

Prin munca noastră perseverentă să creştem un tineret bine pregătit, capabil de fapte măreţe, care să contribuie în mod activ la lupta dusă de popor pentru construirea socialismului şi apărarea păcii.

Sesiunea generală ştiinţifică a Academiei R.P.R.

90 de ani de la înfiinţarea primei societăţi academice în ţara noastră *)

Cu mult înainte de înfiinţarea Academiei, numeroase societăţi au încercat timp de mai bine de jumătate de veac, în Ţările Româneşti şi în Ardeal să întemeieze o cultură naţională.

Abia la 1 aprilie 1866, locotenenţa domnească a Principatelor Unite Române, ţinînd seama de raportul Ministerului Instrucţiunii Publice şi al Cultelor, decretează formarea „Societăţii literare române".

Noua instituţie avea la bază unitatea limbii vorbite de poporul romîn. Ideea sa fundamentală era să devină un organ central pentru dezvoltarea unitară a limbii literare şi a culturii întregului popor romîn. La conlucrarea culturală în „Societatea literară română" au fost chemaţi 21 membri.

Cu anul 1879 începe o viaţă nouă pentru Societatea Academică Română, care devine Academia Română. După obţinerea independenţei ţării prin jertfa ostaşului romîn şi cu concursul armatei ruseşti, noul stat înscris pe harta popoarelor libere trebuia să dea un nou impuls culturii poporului romîn, să-i deschidă noi perspective de dezvoltare.

Spre deosebire de preocupările aproape exclusiv filologice ale Societăţii Academice Române, Academia Română, prin statutele sale, prevedea o lărgire a cîmpului de activitate atribuit secţiunilor istorice şi ştiinţifice.

În cei aproape 80 de ani de viaţă Academia Română a contribuit într-o măsură destul de mare la înaintarea ştiinţelor şi artelor în ţara noastră, atît prin activitatea personală a membrilor ei, cît şi prin publicaţiile editate. Academia Română a urmărit cu tenacitate atingerea scopurilor pentru care a fost creată: ortografia, gramatica şi dicţionarul limbii române. Cu toată strădania persoanelor competente, cărora li s-au încredinţat aceste opere, ele nu au putut fi săvîrşite la vremea lor din cauza vitregiei condiţiunilor economico-sociale şi culturale ale regimului burghezo-moşieresc.

În continuare, vorbitorul arată că prin osîrdia unor oameni de ştiinţă luminaţi şi legaţi de popor, care au înfruntat piedici şi umiliri din partea guvernanţilor de atunci, s-a strîns un material bogat ştiinţific şi artistic, pe care mîinile harnice ale proletariatului rîvnitor de progres îl foloseşte acum pentru a face ca viaţa să-i fie mereu mai bună.

La începutul ei şi în prima perioadă a activităţii, Academia Română a fost legată de interesele poporului. Evoluţia social-politică a Romîniei din a doua jumătate a secolului trecut şi prima jumătate a secolului al XX-lea a determinat însă o rupere a ştiinţei şi culturii de masele populare, cu toate că după anul 1881 principiile ştiinţei marxiste pătrund la noi şi, odată cu aceasta, se simte influenţa lor binefăcătoare în orientarea mai sigură a activităţii cercurilor muncitoreşti, în activitatea unor oameni de ştiinţă ca Voinov, Racoviţă, Teodorescu, P. Bujor, Babeş, Cantacuzino, Şt. Stîncă şi alţii.

Treptat Academia Română s-a izolat de societate, s-a singularizat în mijlocul celorlalte instituţii de cultură şi ştiinţă; curente idealiste, mistice, şovine, erau încurajate sau aveau obîrşia chiar în academie.

Printre membrii Academiei Române s-au găsit însă spirite clar văzătoare, care au reclamat, în diferite timpuri, schimbările salvatoare.

Prin transformarea Academiei Române în Academia Republicii Populare Române în anul 1948, această instituţie a fost salvată de la pieire, a fost adusă de clasa muncitoare în mijlocul poporului, devenind o instituţie a poporului.

Grija partidului şi guvernului pentru dezvoltarea ştiinţei, pentru punerea ei în slujba construirii socialismului se oglindeşte în sprijinul permanent pe care l-au acordat Academiei R.P.R.

Dintr-o instituţie de consacrare şi patronaj, cu o compoziţie formată în mare parte din moşieri, industriaşi, bancheri, ea a devenit o instituţie activă, atrăgînd la muncă forţe devotate cauzei poporului şi socialismului, sprijinind temeinic formarea cadrelor tinere şi luînd parte activă la munca de zidire a societăţii noi.

Între trecut şi între prezent nu s-a produs însă o ruptură. Un număr însemnat de membri ai fostei Academii Române care desfăşuraseră o activitate bogată, cunoscută şi recunoscută, au fost numiţi membrii fondatori ai Academiei R.P.R.

Învăţătura marxist-leninistă pe care Academia R.P.R. se sprijină şi-şi dezvoltă lucrările sale, o ajută să asigure îzbînda noului împotriva a ceea ce este vechi, ruginit. Ideologia materialist dialectică asigură îzbînda concepţiei ştiinţifice împotriva concepţiei antiştiinţifice, idealiste sau metafizice asupra lumii.

Institutele, laboratoarele şi colectivele Academiei R.P.R. participă activ la rezolvarea problemelor de bază ale economiei şi culturii socialiste din statul nostru democrat-popular.

Se poate spune că Academia R.P.R. coordonează astăzi întreaga muncă ştiinţifică din ţara noastră.

Oamenii de ştiinţă şi cultură din R.P.R., la apelul cald al partidului şi guvernului, s-au integrat în frontul de luptă şi muncă al poporului muncitor, nezăbovind să dea contribuţia lor pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă materiale şi culturale ale oamenilor muncii, pentru asigurarea victoriei socialismului, pentru pace.

Un ajutor imens am primit din partea Academiei de Ştiinţe din U.R.S.S. şi din partea guvernului U.R.S.S pentru proiectarea şi organizarea Institutului de fizică nucleară. În toate ocaziile simţim legăturile de frăţietate dintre poporul nostru şi popoarele Uniunii Sovietice. Cea mai recentă, dar nu şi cea din urmă dovadă de prietenie este restituirea tezaurului nostru de artă cultă, religioasă şi populară,— lesături şi obiecte bisericeşti, datînd din veacul al XVI-lea şi al XVIII-lea, colecţii numismatice străvechi, precum şi tezaurul de la Pietroasa.

Pentru dezvoltarea problemelor legate de marile construcţii socialiste ce se înfăptuiesc în ţara noastră pentru satisfacerea nevoilor crescînde ale industriei şi agriculturii, pentru asigurarea producţiei bunurilor de larg consum, s-au creat institute ştiinţifice atît pe lîngă diferite departamente, cît şi în cadrul Academiei R.P.R.

În 8 ani, Academia R.P.R. a tipărit tot atîta cît a tipărit Academia Română în 80 de ani.

Biblioteca Academiei şi-a dublat aproape numărul volumelor, şi-a îmbogăţit colecţia de reviste din ţară şi străinătate, întreprinde schimburi de publicaţii cu peste 2.000 de biblioteci şi instituţii din lume.

Am avut greutăţile începutului pe care le-am învins — a spus în încheiere acad. Tr. Săvulescu — dar sarcini infinit mai vaste se pun astăzi în faţa oamenilor de ştiinţă şi cultură din ţara noastră, care sînt o mare forţă spirituală chemată să facă educaţia milioanelor de oameni care trudesc pe acest pămînt. Avîntul pe care l-au luat ştiinţa şi cultura în R.P.R. sub regimul democraţiei populare, cu participarea întregului popor va spori şi odată cu el va creşte aportul culturii noastre la tezaurul culturii universale.

**) Text prescurtat al raportului prezentat de acad. prof. Tr. Săvulescu la sesiunea generală ştiinţifică a Academiei R.P.R.*

Zilele trecute, de pe peronul Gării de Nord din Bucureşti a plecat primul vagon cu cadre didactice, care vor vizita ţara în cadrul excursiilor organizate de Sindicatul muncitorilor din învăţămînt.

Deschiderea cursurilor de perfecţionare

În sala de festivităţi a şcolii medii nr. 2 de fete din Buzău a avut loc deschiderea cursurilor de perfecţionare — etapa cu frecvenţă — a învăţătoarelor, educatoarelor şi învăţătorilor ce vor preda muzica, desenul şi educaţia fizică în anul viitor la şcolile din regiunea Ploeşti.

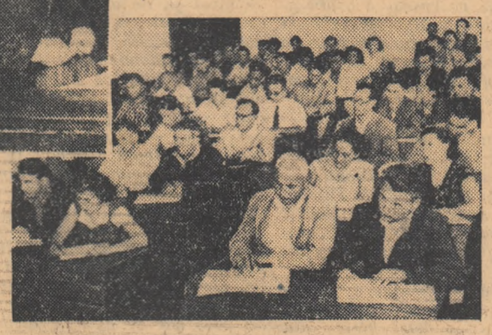

În clişee: *aspecte de la deschiderea cursurilor în Bucureşti.*

La deschiderea festivă a acestor cursuri au participat peste 600 tovarăşi din toate raioanele regiunii şi invitaţi ai organelor locale. În cuvîntul de deschidere, directorul cursului, tov. Traian Popescu a arătat importanţa muncii de perfecţionare şi a prezentat programa.

Reprezentantul secţiei de învăţămînt a regiunii şi al sindicatului de învăţămînt regional, tov. Marin Gaspar, a vorbit despre sarcinile actuale ale cadrelor didactice, despre importantul aport al învăţătorilor şi profesorilor la pregătirea viitorilor făuritori ai socialismului. Din partea raionului de partid a luat cuvîntul şeful secţiei de agitaţie şi propagandă, tov. Victor Molnar.

În partea a doua a şedinţei de deschidere s-a ţinut lecţia de pedagogie, „Particularităţile de vîrstă şi individuale ale elevilor".

Tabără-şantier

Pentru traducerea în viaţă a directivelor celui de al 2-lea Congres al P.M.R. privind legarea şcolii de producţie, Ministerul Învăţămîntului a organizat între 1 iulie şi 12 august a. c., cu elevii claselor a 8-a de la şcolile medii experimentale, două tabere-şantier, una la Periş şi a doua la Cisnădie.

În aceste tabere, elevii aplică o parte din cunoştinţele dobîndite la cursuri, îşi însuşesc unele deprinderi elementare de muncă, participînd direct la activitatea productivă, cunosc procesul de producţie şi viaţa oamenilor muncii.

În ziua de 1 iulie a. c. s-a deschis tabăra-şantier, organizată pe lîngă G.A.C. „Nicolae Bălcescu" din Periş, la care participă un număr de 60 elevi ai claselor a 8-a de la şcolile medii din Iaşi şi Bolintinul din Vale.

GH. ANIŢEI
corespondent

„Păşesc cu încredere în noua mea muncă"

Am terminat şcoala pedagogică, în care am intrat de la început cu dorinţa de a deveni învăţătoare. Şi iată că dorinţa mi s-a îndeplinit şi a sosit ziua cînd am primit diploma de învăţătoare.

De acum, mă aşteaptă o altă viaţă, cu totul deosebită de cea de elevă. Aştept cu nerăbdare ziua cînd va trebui să mă prezint în faţa copiilor, să le împărtăşesc ceea ce ştiu eu, să le dau tot ce am mai bun în inima mea.

Voi căuta să muncesc cu toată abnegaţia pentru ridicarea satului unde voi merge, participînd cu elan tineresc la înflorirea lui culturală, la atragerea ţăranilor muncitori pe drumul unei vieţi îmbelşugate şi luminoase.

Păşesc în noua mea muncă cu încredere în forţele proprii, cu dragostea ce mi-au insuflat-o profesorii de la şcoala noastră, care s-au străduit mult în timpul anilor de studiu să ne pregătească, pe mine şi pe colegii mei, pentru frumoasa carieră ce ne-am ales-o.

LEONTINA PRIE
absolventă a şcolii pedagogice din Sibiu

Marea bucurie a lui moş Cristea

Consfătuirea de producţie organizată în ziua de 28 iunie a.c. la liceul de băieţi nr. 1 din Botoşani va rămîne de neuitat în viaţa profesorilor de ştiinţe naturale şi a inginerilor agronomi din regiunea Suceava, dar mai ales în viaţa învăţătorului Dumitru Cristea, acum profesor de ştiinţe naturale. Sugestia venită din partea secţiei de învăţămînt regionale de a organiza o consfătuire de producţie cu tema „Contribuţia profesorilor de ştiinţe naturale la transformarea socialistă a agriculturii şi ridicarea producţiei la hectar" a fost primită cu bucurie de Comitetul executiv al sfatului popular regional. Acesta nu numai că şi-a însuşit-o, dar a perfectat-o şi a organizat-o cu însufleţire, transformînd-o într-o consfătuire de producţie a profesorilor de ştiinţe naturale şi a inginerilor agronomi, cu scopul de a-i ajuta pe toţi să cunoască mai bine căile prin care pot contribui la dezvoltarea agriculturii, să cunoască experienţa valoroasă a învăţătorului Dumitru Cristea.

Însufleţiţi pentru aceeaşi cauză comună, inginerii şi profesorii au dezbătut la consfătuire teme deosebit de interesante. Tovarăşul Cristea a vorbit despre munca sa pe terenul experimental. Tovarăşul inginer agronom Cramariuc a prezentat referatul cu tema „Consideraţiuni tehnico-ştiinţifice de ridicare a producţiei la principalele culturi cerealiere din zona de stepă şi silvostepă din regiunea Suceava", iar tovarăşul inginer Ungureanu a tratat tema: „Principiile teoretice şi aplicarea în practică a miciurinismului în scopul ridicării producţiei de fructe şi legume la hectar". Ultimul referat, prezentat de tov. inspector şcolar Harasim, a constituit o analiză sumară a felului cum contribuie cadrele didactice din regiune la dezvoltarea agriculturii.

Cum era şi firesc, referatul care a stîrnit cel mai mult interes a fost al tovarăşului Cristea, deoarece aici erau prezentate realizările unei munci migăloase şi pasionate de ani de zile. La început, tovarăşul Cristea a făcut un scurt istoric al terenului experimental şcolar. Mai întîi a muncit cu elevii pe o suprafaţă de 200 m.p., apoi pe 1000 m.p., pe 5000 m.p., şi astăzi, în sfîrşit, terenul său experimental, în suprafaţă de 2 ha a devenit unul din punctele de cercetări agro-pomicole ale regiunii. Împărţit în 25 de parcele mari şi 28 de straturi, întregul teren constituie o adevărată şcoală nu numai pentru elevi şi pentru părinţii lor, ci şi pentru toţi ceilalţi ţărani muncitori din comună, din împrejurimi, pentru toţi vizitatorii. Muncile se execută de către cele 20 de colective de elevi constituite din cîte 7 membri (cîte unul din fiecare clasă, avînd ca şef un elev de clasa a VII-a) şi de către părinţii elevilor. Tovarăşul Cristea a prezentat cele mai interesante experienţe pe care le-a organizat pe baza unei temeinice cunoaşteri a condiţiilor de sol şi climă.

După amiază toţi participanţii la consfătuire au fost transportaţi cu maşinile la Cucorăni, pentru a cunoaşte în mod concret minunatele realizări ale lui „Moş Cristea", cum îi spun cu drag cadrele didactice din regiune.

Nicicînd n-ar fi putut visa moş Cristea o asemenea bucurie. Patru camione mari şi trei turisme erau înşirate la poarta casei lui, a cărei curte a fost transformată într-un minunat laborator verde. Într-adevăr nu-i puţin lucru să vezi întrînd pe poartă grupuri de zeci de cadre didactice şi de ingineri agronomi, să fii vizitat de directorul Direcţiei agricole a sfatului popular regional, de doi vicepreşedinţi ai sfatului popular regional, de un secretar al regiunii de partid.

Straturile cu experienţele lui moş Cristea încep chiar de la poartă. De o parte şi de alta a aleei înguste ce duce pînă în prispa casei, plantele viguroase, cu toată seceta ce există aici de o lună şi jumătate, frumoasele fructe, nenumăratele experienţe despre care vorbesc tăbliţele şi tifoanele în care sînt învăluite unele fructe, toate dovedesc o muncă perseverentă şi pricepută, susţinută de un puternic entuziasm, de dorinţa vie de a smulge naturii roade cît mai multe şi mai bogate. Moş Cristea arăta şi explica cu multă bunăvoinţă cum a transformat nalba în plantă textilă, cum va transforma inul sălbatic în in de cultură, rezultatul diferitelor încrucişări între bujor şi stînjenel, între crinul sălbatic şi crinul imperial, între mur şi zmeur, între diferite soiuri de măr, între soiuri de păr, între măr şi păr, între smochin şi măr. Hibrizii obţinuţi dovedesc din plin superioritatea fructelor. S-au cucerit succese mai ales în încrucişarea mărului local alb cu batule, a mărului ionatan cu parmen auriu.

Cultura smochinelor aici, în condiţiile unei clime aspre, secetoase, cu ierni geroase şi adesea fără zăpadă, cu vînturi uscate, cu primăveri scurte şi cu brume tîrzii, constituie una din marile bucurii ale pasionatului învăţător. Smochinii sînt acum complect aclimatizaţi, dînd trei recolte pe an. Mărimea fructelor impresionează cu adevărat. Moş Cristea a explicat lucrările de îngrijire în timpul verii şi al iernii, a tăiat o smochină şi a arătat dispoziţia florilor bărbăteşti şi femeieşti în receptacul.

Cu multă curiozitate au vizitat participanţii la consfătuire laboratorul organizat în una din cele trei camere ale locuinţei. Aici au văzut foarte frumoase fibre textile obţinute din nalbă, din abutilon, au văzut hîrtie sugativă şi nasturi executaţi de elevi din mătasea broaştei, 27 de soiuri de grîu şi 12 soiuri de porumb, printre care şi porumb ramificat.

Realizările obţinute de moş Cristea în domeniul culturii cerealelor au o mare importanţă economică. Ţinînd seama de condiţiile de sol şi climă ale acestei regiuni, el a căutat împreună cu elevii săi să cucerească noi plante mai rezistente la secetă şi ger, adaptate microclimatului local, plante care să dea o producţie mai mare şi de mai bună calitate. Pe cele 25 de parcele ale terenului experimental, rezervate culturii păioaselor de toamnă şi de primăvară, participanţii la consfătuire au putut observa în mod concret succesele obţinute aici în îmbunătăţirea diferitelor soiuri de grîu, de porumb, de orz, orzoaică şi de ovăz. Astfel, în scopul obţinerii unui grîu cu o panificaţie bună, profesorul de ştiinţe naturale, împreună cu elevii săi, a transformat, pe baza unor experienţe care au durat 6 ani de zile, grîul Lutescens 62 de primăvară, în grîu de toamnă care are o panificaţie superioară Cenadului 117, după cum rezultă din analizele făcute de către I.C.A.R. central Bucureşti. Noul soi este superior şi lui A 15 în ceea ce priveşte sticlozitatea, este superior şi părinţilor lui. A fost numit de către I.C.A.R. grîu Lutescens 62 de toamnă de Cucorăni. De un an de zile se experimentează o încrucişare între Cenad 117, care este mai puţin rezistent la atacul ruginilor şi la cădere şi care are o panificaţie nesatisfăcătoare, cu A 15, care are o rezistenţă bună la rugină şi la cădere, o productivitate mai mare, este mai precoce la coacere. De asemenea, la sugestia dată de către tovarăşul Turcan, prim secretar al comitetului regional P.M.R. Suceava, de 3 ani de zile se lucrează la regenerarea grîului rominesc de Botoşani. Alte parcele demonstrează în mod viu rezultatele experienţelor organizate şi duse cu dragoste, cu pasiune, pentru obţinerea grîului ramificat, pentru îmbunătăţirea soiurilor locale de orz, de orzoaică şi de ovăz. Toate culturile sînt foarte frumos dezvoltate. Pe unele locuri nu se vedeau decît mîinile şi capul lui moş Cristea care străbătea în curmeziş culturile, descriind cu însufleţire soiurile obţinute.

Munca entuziastă a învăţătorului Cristea este mult apreciată de către organele de partid şi de stat. În prezent este ajutat îndeaproape din punct de vedere material pentru extinderea experienţelor. Cadrele didactice şi tovarăşii ingineri agronomi veniţi aici, la această consfătuire, au avut într-adevăr ce învăţa. Ei au putut cunoaşte nu numai munca unui învăţător pasionat, animat de dorinţa mereu în creştere de a da locuitorilor din Cucorăni posibilitatea să obţină roade mai bogate prin aplicarea creatoare a ştiinţei miciuriniste, de a forma cadre bine pregătite pentru agricultură, ci au înţeles şi ce poate realiza un învăţător, profesor sau inginer dacă se devotează cu tot sufletul lui sarcinilor ce i s-au încredinţat.

Elevii de clasa a VII-a ai tovarăşului Cristeu întrec din punct de vedere practic mulţi specialişti de ştiinţe naturale. Încercatul învăţător a spus că este ori cînd gata cu elevii săi la o astfel de întrecere, mai ales în ceea ce priveşte hibridările vegetative, polenizările, castrările.

Realizările obţinute, îndeminarea şi dragostea elevilor săi pentru această muncă justifică din plin mîndria lui moş Cristea. Pe baza acelaşi realizări, şcoala va participa cu cinste la concursul organizat de către Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi de către „Gazeta învăţămîntului".

M. TUDOR

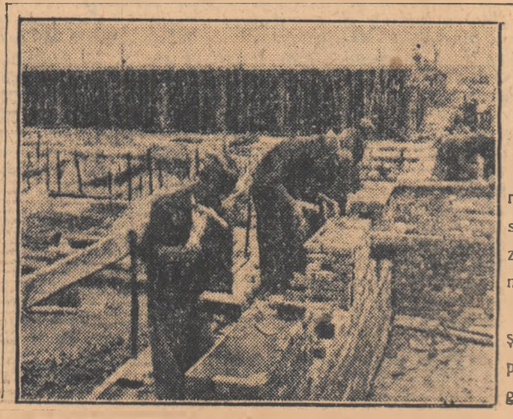

Pe şantierele tineretului, în muncă constructivă, se califică zeci şi sute de noi meşteri.

În clişeu: elevi ai şcolii de calificare de pe un şantier din regiunea Constanţa.

Mai multă atenție unităților preșcolare

Ion Purcel
șeful sectorului școli al secției științe și cultură a comitetului orășenesc P.M.R. București

Tot mai multe femei, mame care lucrează în uzine, instituții, pe ogoare, își încredințează copiii lor instituțiilor preșcolare, unde sînt educați cu grijă și dragoste. Variatele forme care se folosesc pentru ridicarea continuă a nivelului activității educative din instituțiile preșcolare duc, an de an, la succese în munca acestora.

In multe grădinițe, colectivele didactice se străduiesc să-și ridice zi de zi nivelul politic, ideologic și profesional, prin studiul organizat în cadrul formelor de învățămînt politic, prin cursurile de perfecționare, prin participarea la cercurile pedagogice și audierea unor conferințe pe teme educative și de politică internațională. Ca urmare a acestui fapt, crește numărul educatoarelor care își desfășoară în bune condiții activitatea cu copiii

Multe educatoare depun o muncă susținută pentru confecționarea materialului didactic necesar bunei desfășurări a activităților cu copiii. La grădinița „Trustului 3 Construcții" din raionul 1 Mai s-a realizat un teatru de umbre chinezești, la grădinița „Herăstrău" din raionul Stalin s-au confecționat măști și materiale pentru reprezentații artistice etc.

Unele colective didactice au reușit să ducă o rodnică activitate cu părinții, organizînd vizite la domiciliul acestora, antrenîndu-i la ședințe lunare. Conducerea grădiniței de la Uzinele „23 August" are o bibliotecă din care împrumută părinților cărți cu conținut pedagogic și discută apoi cu ei pe marginea unor probleme care îi interesează în mod deosebit. Legătura dintre familie și grădiniță contribuie la obținerea de rezultate frumoase în munca de educare a copiilor.

Deși în activitatea instituțiilor preșcolare din Capitală s-au obținut succese importante, consfătuirea care a avut loc de curînd la comitetul orășenesc P.M.R. București și care a analizat munca politică și instructiv-educativă din învățămîntul preșcolar, a scos la iveală unele lipsuri ale organelor de partid și de stat și ale colectivelor didactice.

Astfel, mai sînt educatoare care nu acordă destulă atenție planificării muncii, nu țin seama de principiul succesiunii logice în predarea noilor cunoștințe, de necesitatea trecerii treptate de la ușor la greu, de la simplu la complex, de la cunoscut la necunoscut

La grădinița „Baicului" din raionul 1 Mai, la grădinița I.T.B. din raionul Stalin și la altele, nu s-a acordat atenția necesară formării deprinderilor higienice la copii. Sînt educatoare care folosesc puțin materialul didactic și aleg mai ales activități care nu cer neapărat întrebuințarea acestuia.

Conducerea unor grădinițe nu îndrumă și nu controlează în mod sistematic munca educatoarelor. La grădinița I.T.B., de pildă, conducerea nu dă dovadă de spirit critic și autocritic, nu scoate la iveală lipsurile cadrelor didactice, nu combate atitudinile neprincipiale.

Ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional nu constituie o preocupare permanentă din partea unor cadre didactice. Tovarășa Valeria Penescu, educatoare la grădinița „Trustul 3 Construcții", Valeria Petrescu de la căminul Ministerului Agriculturii, Maria Turcu de la grădinița Ministerului Industriei Alimentare, Florica Constantinescu de la grădinița nr. 4 și altele, nu studiază pedagogia preșcolară, metodicele și alte materiale de specialitate, nu frecventează cercurile pedagogice și de aceea au lipsuri în muncă. Cu toate că la examenele ținute la cursul de perfecționare cele mai multe educatoare au dovedit că și-au însușit temeinic materia prevăzută în programă, au fost și educatoare ca Tenia Valeria, Ionescu Elena, Gore Ana și altele, care s-au prezentat slab pregătite.

In asigurarea bazei materiale unele grădinițe întîmpină greutăți din partea întreprinderilor respective. Dacă întreprinderea Metalo-Globus ar acorda atenția cuvenită bunei funcționări a grădiniței, ar găsi posibilități de asigurare a unui local corespunzător. De asemenea, și sfatul popular al raionului Stalin trebuie să asigure condiții necesare desfășurării unei activități mult mai rodnice la grădinița „Herăstrău" care în prezent funcționează cu mari greutăți.

Activitatea unor organizații de partid, sindicale și U.T.M. din învățămîntul preșcolar se desfășoară în condiții nesatisfăcătoare. Membri de partid, de sindicat și de U.T.M., din cadrul aceleiași grădinițe fac parte din organizații de bază diferite. Această situație explică de ce munca politică se desfășoară defectuos, irosindu-se inutil forțele.

Nici organele raionale de partid și nici secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare nu s-au preocupat îndeajuns de munca politică și instructiv-educativă din învățămîntul preșcolar. Îndrumarea și controlul făcîndu-se sporadic, de multe ori la suprafață, fără a cunoaște temeinic munca desfășurată de cadrele didactice, unitățile preșcolare au fost lipsite de ajutorul necesar. Cabinetele pedagogice nu au făcut totul pentru generalizarea experienței înaintate a unor educatoare.

Dacă comitetele raionale de partid s-au ocupat în acest an școlar de instruirea birourilor și secretarilor organizațiilor de partid din școli, nu aceeași importanță au acordat-o grădinițelor de copii. Secția de știință și cultură a comitetului orășenesc P.M.R. București, de asemenea, n-a controlat decît în ultima vreme felul în care se desfășoară munca politică și instructiv-educativă în învățămîntul preșcolar. Este necesar ca organele raionale de partid să rezolve unele probleme organizatorice privind munca de partid în rîndurile educatoarelor, să controleze cum muncesc cadrele didactice din învățămîntul preșcolar și să le ajute în ridicarea nivelului politic ideologic. Trebuie determinate conducerile unor întreprinderi să asigure baza materială a grădinițelor. De asemenea, trebuie îndrumate și comitetele raionale sindicale și de U.T.M., să se preocupe sistematic și permanent de organizațiile din unitățile preșcolare, de organizarea schimbului de experiență și popularizarea metodelor de muncă ale cadrelor fruntașe, precum și de sprijinirea cadrelor tinere în ridicarea nivelului profesional și cultural.

Îndrumate permanent de către organele de partid și de stat, educatoarele, cărora oamenii muncii le încredințează educația copiilor lor, vor putea să depună eforturi susținute pentru a ridica nivelul învățămîntului nostru preșcolar la înălțimea cerințelor crescînde ale operei de construire a societății noi, socialiste.

Actorii Teatrului Academic „Maxim Gorki" (MHAT) sînt întîmpinați cu dragoste de oamenii muncii din țara noastră. Peste tot, pionierii și școlarii salută cu căldură pe actori, oferindu-le frumoase buchete de flori.

Să întărim îndrumarea și controlul

Ajutorul acordat de Ministerul Învățămîntului cadrelor de îndrumare și control a contribuit mult la îmbunătățirea activității secției de învățămînt a regiunii București.

Ca urmare a acestui ajutor, secția noastră de învățămînt a reușit să ridice în bună măsură calitatea muncii de îndrumare și control exercitată atît de organele regionale, cît și de cele raionale. La aceasta a contribuit în mare măsură și faptul că comitetul executiv al sfatului popular al regiunii București nu a mai folosit inspectorii și metodiștii în munci străine de problemele și sarcinile școlii. Lăsați să-și desfășoare planurile lor de muncă, inspectorii și metodiștii au putut să se preocupe de rezolvarea problemelor de care răspund prin contactul viu cu terenul. Metodiștii au efectuat în medie 15 zile de teren pe lună, iar inspectorii școlari între 15 și 17 zile.

Deplasările noastre au avut drept scop rezolvarea unor sarcini eșalonate prevăzute în planul de muncă al secției și al cabinetului pedagogic regional: controlul și îndrumarea secțiilor de învățămînt regionale, controlul și îndrumarea școlilor de 4, 7, 10 ani și pedagogice, controlul și îndrumarea activității caselor de copii și caselor de nefamiliști, îndrumarea activității cercurilor pedagogice; îndrumarea directorilor de școli; îndrumarea cadrelor didactice înscrise la cursurile de perfecționare (consultații, colective și individuale), consfătuiri tematice cu diriginții, cu cadrele din învățămîntul elementar și de la clasele V—X, îmbunătățirea muncii de școlarizare a elevilor și de alfabetizare, controlul și îndrumarea cursurilor fără frecvență etc.

Ieșirile mai dese pe teren, fie sub forma unor inspecții obișnuite, fie sub forma unor brigăzi, inspecțiile tematice, ca și consfătuirile tematice organizate cu directorii, cu diriginții, ne-au dat posibilitatea să cunoaștem mai bine viața unităților noastre, problemele lor, să acordăm secțiilor raionale un ajutor corespunzător sarcinilor ce le stau în față. Ca urmare, și munca de îndrumare și control a secțiilor de învățămînt raionale a fost mai bine organizată decît în anii trecuți. Multe dintre acestea au dovedit mai multă inițiativă, au îndrumat mai concret școlile, au organizat mai bine activitatea metodică în raion. Merită să fie menționată cu deosebire munca secțiilor de învățămînt Turnu-Măgurele și Zimnicea, unde inspectorii școlari au efectuat lunar cîte 20—24 zile de muncă pe teren, iar șefii secțiilor cîte 13—16 zile. Ei au reușit să cunoască îndeaproape munca școlilor și a cadrelor didactice, să ia măsuri operative de îndreptare a lipsurilor și să dea îndrumări temeinice cadrelor didactice și directorilor pentru îmbunătățirea activității instructiv-educative. O activitate asemănătoare s-a desfășurat și la secția de învățămînt a raionului Vidra, care numai în prima jumătate a anului școlar a organizat 11 inspecții frontale. De asemenea, în raionul Slobozia, pînă în prima jumătate a lunii martie, au fost controlate toate școlile din raion, unele din ele chiar de două ori.

Avînd în vedere importanța examenelor de sfîrșit de an, secția de învățămînt a regiunii București a urmărit îndeaproape felul cum s-au organizat repetarea materiei și desfășurarea examenelor. In ședințele cu inspectorii raionali și cu directorii de școli, ținute în perioada premergătoare examenelor, s-au dezbătut pe larg problema organizării și desfășurării examenelor, a comportării profesorilor la examene. Ca urmare, ajutorul acordat de către metodiști și inspectori școlari în timpul examenelor a fost mult mai susținut decît în anii trecuți. Un accent deosebit s-a pus pe controlul examenelor la școlile medii, la care au asistat delegați ai secției de învățămînt regionale. Pentru examenele de stat ale școlilor pedagogice au fost numiți ca președinți ai comisiilor de calificare inspectori și metodiști regionali.

Ca rezultat al controlului și îndrumării sistematice și continue, nivelul cunoștințelor elevilor la examene a fost mai ridicat, comparativ cu cel de anul trecut. Elevii clasei a IV-a de la școlile medii din Giurgiu și Turnu Măgurele, de la școlile de 7 ani din Găujeni și Stănești (raionul Giurgiu), Domnești (raionul Domnești) au dovedit cunoștințe temeinice, constient însușite. Elevele școlilor pedagogice din Giurgiu și Oltenița și elevii școlilor medii din Turnu Măgurele și Roșiori au dat răspunsuri bune la examenele de limba și literatura română, geografie și matematică.

Cu prilejul controlului examenelor, organele de îndrumare și control ale secției de învățămînt regionale au cunoscut mai bine munca școlilor, au luat atitudine hotărîtă față de gravele greșeli ale unor comisii de examinare. Astfel, la școala de 7 ani din comuna Slobozia (raionul Giurgiu), examenul de aritmetică la clasa a IV-a a fost amînat, deoarece s-a constatat că elevii au știut dinainte ce problemă li se va da la examen. De asemenea, la clasa a IV-a „B" de la școala de 7 ani din comuna Malu (raionul Giurgiu), s-a constatat că membrii comisiei de examinare n-au apreciat în mod obiectiv lucrările scrise la limba română ale elevilor, dînd dovadă de liberalism în punerea notelor, de superficialitate și lipsă de răspundere, în corectarea acestor lucrări. Neținînd seamă de instrucțiunile Ministerului Învățămîntului care au arătat că nota la examen are un rol precumpănitor, învățătoarea acestei clase a stabilit greșit și notele anuale ale elevilor la aritmetică. Organele secției de învățămînt regionale au amînat și examenul de aritmetică la clasa a IV-a de la școala din comuna Bulieș, unde elevii au fost lăsați să rezolvească în timpul anului.

Trebuie să arătăm, însă, că nu toate organele noastre raionale desfășoară o muncă organizatorică și susținută de îndrumare și control. De exemplu, secțiile de învățămînt din raioanele Vidra, Roșiori, Giurgiu, Bălănești, nu și-au îndreptat toate eforturile înspre rezolvarea problemelor esențiale ale muncii instructiv-educative. Procesele verbale încheiate de organele de control ale acestor secții cuprind mai mult constatări de ordin administrativ, observații de importanță minoră, care nu pot duce la concluzii cu privire la realizările sau lipsurile caracteristice școlilor. Din această cauză, munca multor școli, a multor cadre didactice nu este cunoscută, este îndrumată nesatisfăcător.

Datorită slabei organizări a muncii, unele secții raionale de învățămînt nu reușesc să rezolve nici problemele organizatorice sau cu caracter administrativ. De exemplu, tovarășii Victor Diță, șeful secției de învățămînt a raionului Alexandria, Ștefan Mănțescu, șeful secției de învățămînt a raionului Roșiori și Ion Anastasiu, șeful secției de învățămînt a raionului Giurgiu, nu respectă întotdeauna ordinele, deciziile sau dispozițiile Ministerului Învățămîntului sau ale secției de învățămînt regionale. De asemenea, secțiile de învățămînt ale raioanelor Brănești, Lehliu și Răcari nu răspund la timp unor ordine cu termen.

Toate aceste lipsuri se explică în mare măsură și prin faptul că în acest an noi n-am reușit să controlăm temeinic sub toate aspectele, activitatea tuturor secțiilor de învățămînt raionale, să urmărim îndeaproape îndeplinirea sarcinilor trasate.

Deși sfaturile populare acordă acum învățămîntului o atenție sporită, ajutînd secțiilor de învățămînt să-și desfășoare mai bine munca, mai sînt unele organe ale sfaturilor populare care sustrag pe inspectori de la îndeplinirea sarcinii principale — îndrumarea procesului de învățămînt. Așa stau lucrurile, de pildă, în raionul Brănești. Sfaturile populare ale raioanelor Vidra, Vida, Giurgiu nu acordă nici un fel de ajutor școlilor în ceea ce privește mijloacele de transport pentru deplasarea în cuprinsul raionului.

Nenumărate ordine și dispoziții venite de sus rețin mult timp în birou organele noastre raionale de control. In legătură cu aceasta, considerăm că cerința Ministerului Învățămîntului de a primi rapoarte pentru orice acțiune întreprinsă de către secțiile de învățămînt raionale (acțiunea CEC, acțiunea împotriva dăunătorilor pădurii etc.) este exagerată și nu poate duce decît la îngreunarea muncii secțiilor de învățămînt.

Învățînd din experiența acestui an școlar, va trebui ca în viitorul an școlar să întărim munca de îndrumare și control, acordînd un sprijin mai susținut tuturor școlilor, cu deosebire celor care întîmpină greutăți în activitatea lor.

ION PREDA
șeful secției de învățămînt a regiunii București

PROBLEMA POLITEHNIZARII în atenția profesorilor de matematică și fizică

Din inițiativa Societății de matematică și fizică din R.P.R., a avut loc de curînd la Sinaia o consfătuire organizată de filiala din Ploești a Societății, la care au participat profesori de matematică și de fizică din cîteva regiuni ale țării. Consfătuirea a avut drept scop să lămurească unele probleme privind rolul matematicii și fizicii în realizarea învățămîntului politehnic și, totodată, să prilejuiască un larg schimb de experiență între profesorii care predau aceste discipline.

In cadrul consfătuirii au fost prezentate trei referate. Primul, cu privire la importanța studierii de către cadrele didactice a documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. și ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., a fost prezentat de către tov. Alexandru Ștefan, de la comitetul regional P.M.R. Ploești. Analizînd conținutul și sarcinile învățămîntului politehnic, elaborate de clasicii marxism-leninismului, tov. Ștefan a arătat importanța pe care o are introducerea lui pentru ridicarea nivelului de pregătire a viitoarelor cadre de constructori ai socialismului.

Al doilea referat, prezentat de tov. Aurel Goia, profesor din Orașul Stalin, a cuprins unele observații generale cu privire la realizarea învățămîntului politehnic în cadrul predării matematicii și fizicii. Referatul a lămurit în linii generale cîteva aspecte ale acestei probleme și a constituit o bază pentru discuțiile care s-au desfășurat ulterior.

Al treilea referat, prezentat de tov. Traian Popescu, metodist al cabinetului pedagogic regional din Ploești, a cuprins o analiză amănunțită și cuprinzătoare a activității extrașcolare, în cadrul matematicii și fizicii, în școlile din regiunea Ploești. Referatul a arătat că în regiunea Ploești există o preocupare serioasă, din partea unora dintre profesorii de matematică și fizică, pentru legarea teoriei de practică în activitatea extrașcolară.

Discuțiile care au urmat pe marginea acestor referate au ridicat și au lămurit unele probleme ale realizării învățămîntului politehnic și au asigurat, în parte, schimbul de experiență pe care și-l propusese consfătuirea. Astfel, conf. univ. O. Sacter (București) a arătat că elementele de politehnizare trebuie introduse nu numai în cadrul lecțiilor de matematică și în activitatea extrașcolară la acest obiect, ci și în studiul individual al elevilor, prin teme alese special în acest sens. Pentru înfăptuirea învățămîntului politehnic la matematică trebuie să se acorde o atenție deosebită calculului aproximativ, graficelor, rezolvării ecuațiilor cu ajutorul graficelor, dependenței funcționale, unor noțiuni generale de algebră vectorială în cadrul geometriei analitice. Tov. Sacter a arătat că trebuie prevenite unele exagerări care ar nărui studiul sistematic al matematicii, ar slăbi rigurozitatea în tratarea problemelor teoretice, ar duce la neglijarea studierii problemelor teoretice sau la rezolvarea exclusivă a problemelor și exercițiilor cu caracter practic.

Referindu-se la experiența sa proprie, tov. Emilia Cișmașu, profesoară de fizică la școala medie nr. 2 de fete din Slatina, a arătat că în cursul acestui an școlar o parte din elevele ei din clasa a X-a „B" au reușit, în urma unor vizite la uzina electrică, să cunoască bine instalația și modul de funcționare a mașinilor, modul de folosire a aparatelor electrice de măsurat. Elevele au făcut apoi unele aplicații practice, lucrînd la strung într-una din uzinele din localitate. Ele au reușit să confecționeze diferite piese ușoare, care au fost prezentate la expoziția organizată cu prilejul consfătuirii raionale. Astăzi ele pot confecționa și piese mai grele. De asemenea elevele au studiat construcția motorului de automobil și au învățat să conducă automobilul. Tovarășa Cișmașu a arătat apoi rezultatele pozitive ale acestei activități asupra studiului fizicii în clasa a X-a.

Tov. Ionescu-Țiu (București) a făcut unele observații cu privire la proiectele programelor de matematică și fizică. El socotește nejust faptul că au fost scoase din aceste programe unele chestiuni ca: numerele complexe sub forma trigonometrică, studiul mișcării uniform variate cu viteză inițială, etc. care au largă aplicare în practică.

Referindu-se la realizarea învățămîntului politehnic în cadrul predării matematicii, tov. I. Grigore (Ploești) a arătat că el acordă în munca sa o atenție deosebită calculului numeric, calculului cu numere aproximative, calculului rapid și rațional. Membrii cercului de matematică pe care îl conduce tov. Grigore au studiat unele aplicații practice ale omotetiei, ale inversiunii, ale ecuațiilor nedeterminate și au studiat prismatoidul, care își găsește o largă întrebuințare în practică.

Tov. D. Blumen, de la Institutul de științe pedagogice din București, a arătat unele erori care se fac în predarea fizicii. Astfel, unii profesori consideră în mod greșit că, dacă elevii vizitează o întreprindere în vederea însușirii unei teme (de pildă motorul), se poate renunța la materialul didactic care se prezintă la lecție în legătură cu această temă. La unele școli nu se execută cu toată clasa lucrările de laborator prevăzute în programa școlară, acestea fiind efectuate numai la cercul de fizică, la activitatea căruia participă numai o parte dintre elevi. El a propus ca cercurile de matematică și de fizică să adîncească cunoștințele pe care le capătă elevii în școală și nu să trateze probleme care sînt prevăzute pentru învățămîntul superior.

Referindu-se la importanța excursiilor și a vizitelor în întreprinderi pentru legarea teoriei de practică, tov. Valentina Nanu (Pitești) a arătat cum a organizat vizitele la întreprinderi și cum a fost sprijinită în această direcție de către filiala A.S.I.T. din localitate. Tov. Nanu a insistat asupra importanței organizării în școală a unor cercuri mixte de fizico-matematică, pentru stabilirea legăturii între cunoștințele pe care le capătă elevii la aceste două obiecte.

Tov. Dragomir Aurica de la Ministerul Învățămîntului a îndemnat profesorii de matematică și fizică să trimită ministerului observații și sugestii pentru îmbunătățirea noilor programe școlare. Ea a arătat că Ministerul Învățămîntului va publica lucrări menite să lămurească unele probleme privind învățămîntul politehnic.

La discuțiile din cadrul consfătuirii au mai participat tov. I. Brenciulescu (Orașul Stalin), N. Ionescu (Caracal), C. Ivănescu (Tîrgoviște), F. Păsărică (București), C. Rusescu (Focșani), I. Vodă (Constanța) și alții.

Consfătuirea profesorilor de matematică și fizică de la Sinaia a meritul că a ridicat pe primul plan problema atît de importantă a politehnizării învățămîntului nostru.

In urma discuțiilor s-au conturat în deosebi unele căi concrete prin care se poate realiza învățămîntul politehnic în cadrul predării matematicii. Astfel, s-a arătat că este necesar să se stabilească, prin exemple concrete din diferite ramuri de activitate, o legătură strînsă între problemele teoretice și aplicațiile practice; să se întărească legătura între cunoștințele diferitelor discipline ale matematicii și între acestea și obiectele înrudite școlare; să se dezvolte la elevi tehnica de calcul oral, calcul scris și cu ajutorul unor tabele și instrumente (rigla de calcul); să se rezolve probleme cu caracter practic; să se acorde o atenție mai mare efectuării unor lucrări practice de măsurători; să se îmbogățească activitatea extrașcolară prin teme cu caracter practic.

Se știe că predarea fizicii oferă posibilități mult mai largi de realizare a învățămîntului politehnic, decît predarea matematicii. Aceasta nu s-a reliefat însă la consfătuire. Numărul profesorilor de fizică invitați la consfătuire a fost mult mai mic decît al acelora de matematică. De aceea, și schimbul de experiență între profesorii de fizică a fost mai redus. Referatul prezentat de tov. A. Goia, care a fost destul de amplu în ceea ce privește matematica, a fost sărac în ceea ce privește problemele introducerii elementelor de politehnism în cadrul predării fizicii. Ar fi fost util dacă la consfătuire ar fi fost prezentate două referate separate pentru matematică și fizică, dată fiind varietatea căilor specifice, concrete, prin care se realizează politehnizarea la fiecare dintre aceste discipline.

Consfătuirea profesorilor de matematică și fizică de la Sinaia a arătat cît de utilă și de necesară este contribuția fiecărui profesor în parte la stabilirea căilor concrete de realizare a învățămîntului politehnic.

M. SCHEIN

75 de ani de la apariția revistei „Contemporanul"

Problema învățămîntului în paginile „Contemporanului"

La 1 iulie 1881 și-a început apariția revista „Contemporanul" a cercurilor socialiste din Iași. In activitatea ei multilaterală, revista a cuprins un larg repertoriu de probleme ale vieții sociale, ocupînd în unele domenii locul cel mai înaintat în presa românească a vremii.

In paginile revistei s-au bucurat de o largă dezbatere diverse probleme ale învățămîntului. Aproape nu există număr al revistei în care să nu fi fost discutate, cu deosebită îndrăzneală și vioiciune, chestiuni legate într-un fel sau altul de viața școlii. Pornind de la constatarea organizării revoltător de nejuste a societății capitaliste și tinzînd să definească sensul dezvoltării în viitor spre socialism a societății și să contribuie la această dezvoltare, revista și-a pus ca un prim și imediat scop în activitatea sa îndreptarea și îmbunătățirea situației în domeniul învățămîntului, potrivit realizărilor științei și nivelului la care se ajunsese în alte țări, potrivit posibilităților statului. Căci, după constatările colaboratorilor revistei și ale altora de alte idei, datorită nepăsării și disprețului din partea claselor exploatatoare dominante de atunci, în învățămînt era pur și simplu un dezastru.

Influența ideilor și acțiunilor inovatoare ale socialiștilor a fost vie și imediată în rîndurile tineretului studios, de unde se și recrutau noi membri ai cercurilor socialiste; aceste idei și acțiuni aduceau satisfacții și dădeau răspuns aspirațiilor și întrebărilor firești ce și le puneau adolescenții, a căror inteligență și sete de a cunoaște încercau să le înăbușe dogmatismul și alte păcate ale învățămîntului oficial. Iată numai două indicii. Intr-o scrisoare trimisă de socialiștii din Iași unui ziar din București, în 1880, se vorbește despre teroarea din învățămînt, căreia i-a căzut victimă cel mai bun elev al școlii de arte (școala profesională — n.n.), simpatizant al socialiștilor, și se spune că elevii clasei a IV-a a școlii normale Vasile Lupu s-au revoltat cu acest prilej „și în fine autocratul Cuibă (desigur, directorul — n.n.) a dat de o rezistență: pasta cea moale pe care o minuia cum vroia s-a învîrtoșat sub suflarea unui vînt de la Nord...". In anuarul apărut în 1909 cu ocazia semicentenarului liceului din Botoșani, este un articol intitulat: „Speculanții de idei nouă". Acest articol se referă la activitatea elevilor socialiști „dintre cei mai inteligenți și sîrguincioși" ai liceului, din deceniul X al secolului trecut, și la măsurile conjugate ale poliției și direcțiunii împotriva lor. După mărturiile scriitorului Jean Bart, „Contemporanul era evanghelia acelei vremi" pentru școlarii mai mari.

Marele număr de articole consacrate învățămîntului se încheie cu două studii ample de sinteză — seria de articole „Asupra învățămîntului la noi" de L. Girbea (profesorul Gh. Nădejde) cu specială referire la școlile secundare și studiul „Învățămîntul primar" al institutorului I. Tufescu de la o școală din cartierul muncitoresc Tătărași al orașului Iași. Asupra acestor două materiale vrem să insistăm în acest articol.

Gh. Nădejde menționează de la început că problema învățămîntului a fost foarte mult dezbătută, dar n-a primit vreo soluție satisfăcătoare și a rămas încă foarte departe de ceea ce ar fi trebuit să fie. El desprinde două cauze esențiale care mențineau învățămîntul în inapoiere. Ca orice fapt social, și învățămîntul „atîrnă" de mai mulți alți factori. Primul dintre ei este precumpănirea politicii asupra oricărei ramuri din activitatea socială. Și autorul precizează imediat: „cînd zicem politica, o luăm nu în înțelesul cum ar trebui să fie, ci cum se petrece la noi și cum fiecare o judecă, cînd nu vrea să-și mascheze gîndirea. Acea sumă de tertipuri, de șicanerii, de ocrotiri pentru unii și prigoniri pentru alții, de trageri pe sfoară, de căpătuieli și adăposturi pentru felurite soiuri de becisnici, șarlatani și cotei de nouă uși, într-un cuvînt acea comedie, pe care de ani o vedem jucîndu-se de feluriți actori, schimbîndu-se adeseori în crîncenă tragedie și arătîndu-ne scîrboase mutre mînjite de singe.

Cînd asemenea politică absoarbe totul, cînd ea este scopul și rațiunea oricărei fapte din țară, învățămîntul nu poate fi, decît ceea ce este, adică roata a cincea la car".

Politica aceasta, cu efecte nefaste în sectorul învățămîntului, este politica partidelor conservator și liberal. Din sutele de pilde ce s-ar putea da pentru a dovedi că „înaintea politicii, interesele învățămîntului sînt curat zero", autorul aduce în discuție două: una din timpul conservatorilor, alta din timpul liberalilor, amîndouă pe deplin ilustrative.

Transferările „în interesul instrucției" se făceau în realitate în interesul politicii și împotriva instrucției; ministerul folosea abuziv puterea sa asupra profesorilor; samavolnicia înăbușea viața școlilor; miniștrii erau numiți și schimbați — destul de des — independent de capacitățile lor pentru învățămînt; arbitrarul stăpînea problemele învățămîntului; favoritismul politic predomina; sumele alocate pentru ca „reprezentanții" ai oficialităților noastre să studieze modul de organizare a școlii în Franța, Germania ș.a. se iroseau în van. Localurile de școli, mai peste tot necorespunzătoare, erau închiriate pe sume mari de la partizani politici ai guvernanților, jertfindu-se și în acest caz învățămîntul. Nestabilitatea programelor reducea responsabilitatea profesorilor, contactul lor cu știința la zi; elaborarea manualelor era monopolizată de inspectori.

„Deci oriunde ne întoarcem găsim învățămîntul cu totul supus politicii și prin ea zăticnit și aproape nimicit".

A doua cauză esențială care stînjenea dezvoltarea învățămîntului era neînsemnătatea sumei de bani alocați din buget în acest scop: calculele duc la rezultatul de doi lei pe cap de locuitor. Dar și această sumă de ris se micșora simțitor dacă se ține seama de chiriile umflate, de faptul că salariile funcționarilor ministerului, inspectorilor, subinspectorilor, revizorilor — pentru aportul lor real — erau sume zvîrlite în drum; cheltuielile de cancelarie și pentru mici reparații reprezentau în realitate sporiri de leafă pentru directori; cărțile neștiințifice și materialele didactice necorespunzătoare erau cumpărate de prisos; diurnele și căpătuielile, trimiterile în străinătate nu foloseau învățămîntului. Bruma de lustru ce se dădea celor ce reușeau să treacă prin școli se realiza nedreptățind cea mai mare parte a populației — țăranii, ale căror școli erau lăsate pe seama comunelor. 4/5 din populație (satele) primeau 1/4 din partea de buget alocată învățămîntului, iar 1/5 (orașele) primea 3/4. „Oare asta să fie proporția dărilor directe și indirecte, precum și a tuturor sarcinilor susținute de țărani și de cealaltă parte din populația țării?!..." pe cît vreme, continuă autorul, „datoria statului ar fi să dea mijloace deopotrivă pentru toți, și să aibă o anume îngrijire pentru alegerea celor mai destoinici".

Din aceste cauze, în primul rînd, starea în care se afla învățămîntul era dezastruoasă. Inspectorii se ocupau prea puțin de școală. Cei care erau autori de cărți urmăreau introducerea manualelor lor, recomandate special de minister. Profesori necorespunzători sau incapabili rămîneau în continuare în învățămînt, „spre rușinea corpului profesoral și pentru nenorocirea elevilor ce le intră în mînă". Revista „Contemporanul" a luptat cu cea mai mare perseverență pentru extinderea și adîncirea spiritului științific în învățămînt. Articolul de care e vorba constată dezastrul mai ales în rîndul profesorilor de științele fizico-naturale.

Alegerile pentru consiliile permanent și general care funcționau pe atunci în cadrul Ministerului Instrucției erau la latitudinea ministrului. Participarea profesorilor la ele nu conta. „Apoi cine nu știe cum fostul ministru D. Sturza și-a format un consiliu numai din popi și suplinitori mai mult și cum nu dădea cuvîntul celor ce-l combăteau și cum bătea din picior la cel ce îndrăznea să protesteze!...".

Cercetarea împărțirii materiilor în cursul secundar arată că științele cu aplicație în viața practică erau stăvilite. Ele erau predate mai mult în aspectul lor teoretic și cu nenumărate erori. Autorul articolului arată că „mintea elevilor trebuie deprinsă, cît se poate mai de timpuriu, să nu primească decît lucruri pe care le-a pătruns și asupra cărora a judecat. Învățarea papagalicească trebuie izgonită cu toată puterea".

Seria aceasta de articole „Asupra învățămîntului la noi" nu cuprinde și propuneri pentru îndreptarea situației, cum intenționa autorul, pentru că în scurt timp revista încetează să mai apară.

Al doilea material însă, studiul lui I. Tufescu „Învățămîntul primar", a apucat să apară în întregime. Institutorul I. Tufescu, cu preocupări îndelungi pentru îmbunătățirea învățămîntului, pentru îndeplinirea dezideratului asupra obligativității și gratuității învățămîntului primar general, arată ce au produs școlile începînd de la 1864 și cauzele pentru care rezultatele nu sînt mai bune, nu sînt cele așteptate. In toate considerațiile lui se bazează pe documente oficiale și pe observații din practica sa.

De la început autorul afirmă că la o privire oricît de sumară se putea constata că, în ciuda celor înscrise în constituție și a laudelor politicienilor de teapa lui I. Brătianu, marea majoritate a copiilor de vîrstă școlară rămîneau în afara școlii; și aceștia erau în primul rînd copiii muncitorilor. Datele statistice spun că în momentul acela puteau fi numai 12 cărturari (știutori de carte — n.n.) la suta de muncitori de aceeași vîrstă, și aceasta la orașe, și pentru bărbați. La sate erau numai 4%.

I. Tufescu dezvăluie cu luciditate cauzele adînci ale situației înapoiate din învățămînt. Obligativitatea învățămîntului a rămas scrisă numai în lege; în viață administrația (guvernul) nu contribuia cu nimic la îndeplinirea ei, invocînd lipsa de localuri, de mobilier, îngrămădirea prea mare de elevi la un învățător. Pe lîngă nepăsarea statului burghezo-moșieresc, o stavilă covîrșitoare era sărăcia populației, și atît de mare încît problema cumpărării hainelor și cărților devenise de nerezolvat. Tot din această cauză oamenii muncii erau nevoiți să-i pună pe copii de mici la treabă, în loc să-i trimită la școală. Adevărații vinovați pentru aceasta, subliniază I. Tufescu, erau proprietarii, arendașii, primarii, care-i despuiau pe țărani neomenește.

Pentru lichidarea stării materiale rele a maselor muncitoare și, ca urmare, îmbunătățirea învățămîntului, I. Tufescu preconizează măsuri revoluționare: 1. Să se pună capăt sărăciei populației prin împărțirea cît mai în grabă a moșiilor statului (țăranii să plătească la preț oficial lotul primit); 2. Să se pună o stavilă și cît mai în grabă, abuzurilor bogătașilor și administrației; 3. Să se facă o lege prin care să se pedepsească aspru acei care ar pune la trebi grele copii mai mici de 14 ani, care trebuie să urmeze la școală; 4. Să se ia măsuri numerite ca toți copiii de vîrstă școlară să fie înscriși chiar de la începutul anului

In plus, statul să facă școli oriunde era nevoie, să organizeze locuri de cazare pe timp rău a copiilor ce locuiau departe de școală. I. Tufescu cere chiar și distribuirea hainelor și cărților în mod gratuit. Aceste măsuri ar fi asigurat obligativitatea învățămîntului.

O altă cauză a imputinării elevilor la școli o constituiau disprețul și neîncrederea ce o mare parte din populație le avea pentru școală. Poate că poporul de jos ura școala — presupune autorul — pentru că o socotea ca o adevărată fabrică de trintori, de jefuitori ai sădi, unelte ale boierilor. Dar pentru aceasta nu era vinovată școala. Trebuia să se explice oamenilor că învățînd carte își vor cunoaște drepturile și nu vor mai fi amăgiți de oricine. Unii învățători ignoranți și corupți discreditau școala prin comportarea și rezultatele muncii lor.

Toate acestea precum și lipsa unor programe analitice și orare bine chibzuite, a controlului serios și imparțial etc. impuneau, după I. Tufescu: 1. Recalificarea, perfecționarea cadrelor didactice, prin intervenția statului în ultimă instanță; 2. Măsuri nimerite care să încurajeze și să stimuleze interesul, sancțiuni, categorii de salarizare, avansări, rotația la clase diferite; 3. Organizarea unui control serios care să poată constata știința, capacitatea și hărnicia „profesorilor primari"; revizorii să fie recrutați prin concurs, directorii să răspundă de activitatea școlilor; 4. Programe analitice detaliate și orare potrivite, unice pentru oraș și sat; 5. Cărțile didactice să se cerceteze și să se aprobe de comisiuni competente, cu premii pentru cele bune; 6. Recrutarea corpului didactic primar să se facă într-un chip mai serios, inițiindu-se hotărîrile, copierea la concurs.

Conținutul acestor două materiale publicate de revista „Contemporanul" ne arată perspicacitatea colaboratorilor săi în aprecierea situației din învățămînt, definirea clară, curajoasă și documentată a rezultatelor care erau sub posibilitățile reale și sub orice nivel și, de asemenea, denunțarea cauzelor reale, decurgînd din organizarea nedreaptă a societății și statului, în care dominau burghezia și moșierimea. Faptul că s-a ocupat în nenumărate rînduri de învățămînt și a venit deseori cu propuneri de la caz la caz — și în materialele discutate aici privind sistemul de învățămînt în întregime — dovedește că revista „Contemporanul" — exprimînd atitudinea și concepțiile socialiștilor romîni — a purtat un neîntrerupt și pasionat interes științei și școlii, aspirațiilor legitime ale poporului, ale maselor largi muncitoare. „Contemporanul" a reprezentat în cei zece ani de apariție ideile înaintate, a adus un sprijin prețios dezvoltării învățămîntului.

*Dar dezideratele exprimate și susținute cu atîta convingere, cu atîta nestinsă ardoare de colaboratorii „Contemporanului" au rămas în general nesatisfăcute încă mai mult de o jumătate de secol de regim social burghez,

RAID-ANCHETĂ

Cum este studiată și răspîndită experiența înaintată

O experiență bine valorificată

La școala medie nr. 3 din Sibiu sînt multe cadre didactice care lucrează cu perseverență pentru o înaltă calitate a predării, care caută căi noi și variate pentru a obține rezultate din ce în ce mai bune în instruirea și educarea elevilor. Cu ajutorul organizației sindicale procedeele folosite de ei, precum și roadele muncii lor sînt larg cunoscute de pedagogi. Dacă comitetul sindical de instituție nu ar fi avut inițiative, dacă ar fi trecut cu vederea acest aspect atît de important din viața școlii, munca acestor cadre didactice ar fi rămas necunoscută, nevalorificată.

Comitetul sindical de instituție, înțelegînd însă însemnătatea deosebită a extinderii experienței înaintate pentru ridicarea calității muncii în școală, s-a interesat și a urmărit îndeaproape activitatea fiecărui cadru didactic, pentru a putea descoperi și generaliza metodele bune de muncă ale pedagogilor.

Tovarășa Corina Longhin, președinta comitetului de instituție, s-a sfătuit cu conducerea școlii în legătură cu organizarea unor forme cît mai variate de popularizare a muncii pedagogilor din școală. Apreciind activitatea bogată și rodnică a tovarășei Lucreția Foarfecă, profesoară de istorie, comitetul sindical și conducerea școlii au hotărît, după ce în prealabil studiaseră temeinic activitatea acestei tovarășe, popularizarea realizărilor ei și a căilor pe care le-a obținut. În acest scop s-a organizat o lecție deschisă de istorie, la clasa a IX-a, cu tema „Mișcarea muncitorească de la 1914—1917". La lecție a participat un număr mare de pedagogi și de la alte școli, interesați să cunoască experiența tovarășei Foarfecă, pentru a putea aplica și ei metodele bune folosite de ea.

Lecția deschisă, urmată de expunerea profesoarei respective și de dezbaterile participanților, a scos în lumină elementele noi aduse de tov. Foarfecă în predare. Acestea privesc în primul rînd verificarea cunoștințelor elevelor. După ce organizează clasa pentru desfășurarea lecției, profesoara trece la verificarea cunoștințelor elevelor. Se adresează cu întrebări clasei, provocînd la răspuns o elevă. În timp ce eleva răspunde, n-o întrerupe chiar dacă comite greșeli în expunere. O întrerupe numai în cazul cînd eleva deviază serios de la subiect. În acest fel ea îe deprinde pe eleve să vorbească liber, să-și formeze un limbaj clar, logic, coherent. În timp ce eleva respectivă răspunde, celelalte eleve își notează într-un caiet observațiile proprii referitoare la răspunsurile ei. În acest timp, nici o elevă din clasă nu ridică mîna pentru a nu deruta pe cea care răspunde. După ce profesoara își formează o părere asupra răspunsului, ea oprește eleva respectivă și provoacă o altă elevă care dacă a sezisat ceva în răspunsul dat face observații și aduce completări. Dacă observațiile sînt juste și de conținut profesoara apreciază răspunsul și pune în continuare întrebări pentru a urma firul lecției. Tovarășa profesoară are grijă la fiecare lecție să interogheze și elevele mai slabe, pentru a cunoaște nivelul de cunoștințe al întregii clase

Prin acest sistem de verificare a cunoștințelor profesoara asigură o însușire temeinică a acestora de către eleve. Eleva știe că în orice moment poate fi provocată să răspundă, să completeze sau să aducă observații. Elevele urmăresc cu atenție răspunsul celei interogate pentru a putea face observațiile necesare. Pe această cale tovarășa profesoară le dezvoltă totodată elevelor spiritul critic și autocritic, clasa participînd la aprecierea fiecărui răspuns.

Tov. Lucreția Foarfecă a subliniat că acest procedeu este valabil numai pentru cursul mediu, deoarece particularitățile de vîrstă ale elevilor din clasele mai mici, atenția lor distributivă, nu le permit să urmărească firul lecției dacă sînt nevoiți să facă atîtea observații în legătură cu răspunsurile care se dau.

Rezultatele bune ale tovarășei profesoare se datoresc și faptului că ea a știut să folosească la lecții un bogat material didactic, confecționat cu mijloace proprii, lecturi istorice, texte, documente.

Popularizînd experiențele înaintate ale pedagogilor, comitetul de instituție al școlii a contribuit la îmbunătățirea procesului de învățămînt din școala respectivă. La sfîrșitul anului școlar numărul elevelor promovate și cu un nivel ridicat de cunoștințe atinge un procent foarte ridicat.

Pe teme educative

Comitetul sindical orășenesc din Sibiu a organizat în școlile din acest oraș, cu sprijinul secției de învățămînt, trei consfătuiri de producție, de organizarea cărora s-a ocupat îndeaproape. Una din aceste consfătuiri a avut loc la școala medie nr. 3. Întrucît în această școală profesoara Victoria Kàlman de la secția maghiară, a reușit să obțină cele mai bune rezultate în munca educativă, s-a hotărît ca ea să prezinte la consfătuire referatul: „Munca dirigintelui"

În perioada de 6 săptămîni pînă la consfătuire, tov Kàlman a pus la dispoziția cadrelor didactice, la cabinetul metodic, materiale documentare, planificarea orelor educative, planuri de lecții model, caietul dirigintelui, referate susținute de eleve în cadrul acestor ore și a fost asistată de celelalte diriginte la orele educative.

Pentru a lărgi schimbul de experiență, comitetul de instituție a afișat în holul școlii toate datele necesare în legătură cu această consfătuire. La data fixată toate cadrele didactice ale școlii și mulți alți profesori și diriginți de la alte școli au participat la consfătuire.

Din referat s-au desprins cu deosebire preocupările dirigintei pentru educarea socială și artistică a elevelor. La începutul anului școlar elevele clasei a IX-a, pe care a condus-o ca dirigintă, erau puțin comunicative, individualiste. Prin faptul că a căutat să cunoască pe ce se bazează prietenia dintre eleve, a schimbat multe atmosfera clasei. Chiar și caietul dirigintei reflectă aceste preocupări. Caracterizarea clasei dovedește că și-a studiat temeinic elevele, că le cunoaște bine. Ea și-a notat în caiet și relațiile care s-au statornicit între eleve și motivele care au determinat aceste relații. Tov. Kàlman este exigentă cu elevele dar știe să se apropie de ele, să se facă iubită și în același timp respectată de ele.

Tov. dirigintă a apreciat valoarea pe care o are educația artistică în dezvoltarea trăsăturilor morale înalte. De aceea a dat atenție deosebită acestei laturi. Ea a confecționat împreună cu elevele un album cu reproduceri după opere de artă plastică. Preocuparea elevelor pentru găsirea, alegerea acestui material a dezvoltat simțul estetic, dragostea pentru frumos, le-a creat preocupări pozitive și aceasta a dus la legarea prieteniilor între eleve, la închegarea colectivului clasei.

Discuțiile purtate pe marginea referatului au fost interesante și de un real folos. Participanții au adus propuneri prețioase pentru educarea socială și artistică a elevilor, pentru formarea colectivului de elevi. Subliniem în mod deosebit felul cum s-au reflectat rezultatele consfătuirii în munca diriginților. Ei au arătat un interes mai mare muncii cu fiecare elevă în parte, s-au preocupat cu mai multă grijă de comportarea elevelor, de educarea atitudinii lor juste față de muncă, ceea ce a dus la ridicarea nivelului la învățătură la toate clasele. Și celelalte consfătuiri de producție cu temele: „Metode pentru dezvoltarea educației estetice", consfătuire care s-a ținut la școala elementară nr. 1 și „Școala și familia — factorul cel mai important pentru ridicarea nivelului la învățătură și îmbunătățirea disciplinei" (de la școala elementară nr. 14 cu limba de predare germană) au fost temeinic organizate, contribuind la succesul muncii în școală.

O problemă dată uitării

Despre comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt, regiunea Suceava, nu se poate spune cu nu munceșie. Dimpotrivă, planurile de muncă trimestriale din acest an reflectă printre altele și preocuparea comitetului de a populariza și extinde experiența cadrelor didactice care au rezultate bune în munca pedagogică. În planul de ședințe pe trimestrul I ai anului 1956, de pildă, s-a planificat la 2 martie o ședință de analiză la școala pedagogică din Gura Humorului, unde comitetul de instituție trebuia să prezinte un referat cu tema „Cum se organizează și se desfășoară formele schimbului de experiență și cum contribuie ele la ridicarea calității învățămîntului". La 16 martie a fost planificată o consfătuire de producție la școala medie de fete din Suceava, cu tema „Cum luptă comitetul de instituție pentru preîntîmpinarea rămînerii în urmă la învățătură". O consfătuire de producție asemănătoare a fost planificată la școala de 7 ani din Bucecea, raionul Botoșani, cu tema „Preocuparea grupei sindicale pentru încheierea cu succes a anului școlar". La școala din Bunești-Fintinelele a fost planificată pentru ziua de 10 martie 1956 o ședință la care președinții comitetelor de instituție trebuiau să analizeze felul cum se realizează disciplina conștientă în școală. În perioada de încheiere a anului școlar au fost planificate mai multe consfătuiri de producție, astfel ca temă: „Repetarea și sistematizarea materiei". Toate aceste ședințe s-au ținut și sigur că discuțiile purtate cu prilejul lor, măsurile luate au contribuit la îmbunătățirea muncii instructiv - educative din școală, la îmbunătățirea metodelor educative și de predare ale cadrelor didactice.

Problema popularizării experienței înaintate în ceea ce privește legarea teoriei de practică, însă, lipsește complect din planurile de muncă, din procesele verbale încheiate cu prilejul diferitelor ședințe.

Căutînd-o prin dosarele comitetului sindical regional, aveam impresia că pur și simplu caut acul în carul cu fîn. Am citit toate planurile de muncă din acest an, dar de ea nu am dat. N-am găsit-o nici în procesul verbal al plenarei comitetului regional. După Congresul al II-lea al Partidului care a trasat școlii sarcini cu privire la politehnizare, problema legării teoriei de practică a preocupat în mod deosebit cadrele didactice, organele de învățămînt și cele sindicale. Pentru membrii comitetului sindical regional din Suceava, ea a rămas ascunsă în ceață. Așa se explică de ce în cuvîntul de încheiere la plenară, tovarășul Iosif Cost, președintele comitetului sindical regional, nu a trasat nicio sarcină în această privință, de ce acest comitet nu a organizat pînă acum nici o consfătuire de producție, nici un schimb de experiență care să prilejuiască popularizarea metodelor și procedeelor bune în acest sens.

Că să nu păcătuiesc, trebuie să recunosc că era totuși planificată în ziua de 28 iunie o consfătuire de producție cu profesorii de științe naturale din Dorohoi. Adică exact în ziua în care comitetul executiv al sfatului popular regional și deci, inclusiv secția de învățămînt regională, îi chema la consfătuire, la Botoșani, pe toți profesorii de științe naturale și pe inginerii agronomi din 10 raioane ale regiunii. Planificarea acestei consfătuiri în aceeași zi cu consfătuirea de producție pe plan regional, ca și lipsa desăvîrșită ce există la comitetul sindical în ziua de 27 iunie, spre deosebire de agitația de la sfatul regional, unde se luau ultimele măsuri operative în vederea deplasării și cazării participanților la consfătuire, au dezvăluit în mod strident lipsa de coordonare ce există între planul de muncă ai secției de învățămînt regionale și planul comitetului sindical regional. Totodată, acest fapt a scos la iveală și lipsa de colaborare efectivă dintre secție și sindicat.

De altfel, parcelele experimentale ale școlilor din orașul Suceava vorbesc mai mult decît planurile de muncă, mai mult decît procesele verbale încheiate în ședințe, despre lipsa de preocupare a comitetului sindical pentru răspîndirea experienței înaintate în domeniul legării teoriei de practică. Faptul că nicio școală din orașul Suceava nu are o parcelă experimentală pe care să se lucreze cu rezultate bune, că unele școli, printre care și fosta școală pedagogică, nu au avut deloc parcelă experimentală este îndeajuns de grăitor.

Elevii ultimului an al școlii pedagogice sînt acum învățători. Ei vor trebui să înarmeze pe viitorii lor elevi cu deprinderi practice agricole care să le dea posibilitatea să aplice cu succes cunoștințele de științe naturale însușite. Cum vor putea tinerii învățători să facă acest lucru dacă ei înșiși nu au aceste deprinderi, dacă au învățat practica agricolă cum se învață înotul pe uscat? Rezultatele frumoase obținute de tovarășii Dumitru Cristea, din Cucorăni, și Bret Aspazia, din Vatra Moldoviței, în aplicarea cunoștințelor de biologie, nu numai că trebuiau cunoscute de acești elevi, ci și aplicate pe măsura posibilităților.

Școlile noastre trebuie să acorde o atenție mai mare aplicării principiului politehnizării, atît în domeniul predării biologiei, cît și al matematicii, al fizicii, al chimiei. Organele sindicale au un mare rol în dezvoltarea învățămîntului în această direcție prin popularizarea și extinderea tuturor metodelor bune, a inițiativelor locale. Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Suceava a sprijinit procesul de învățămînt prin organizarea unor consfătuiri de producție, schimburi de experiență, interasistențe, lecții deschise pe teme deosebit de importante. Problema legării teoriei de practică, însă, a fost lăsată uitării, a rămas învăluită într-o ceață groasă din care nu s-a mai văzut. Este cazul ca ceața să fie dată la o parte.

Plenara din martie a.c. a C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, dezbătînd sarcinile organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt în lumina documentelor celui de al doilea Congres al P.M.R., a arătat că una din cele mai importante sarcini ale activității sindicale din școli este aceea a descoperirii, studierii și valorificării experienței avansate a cadrelor didactice.

„Gazeta învățămîntului" a organizat la începutul lunii iulie un raid anchetă în trei regiuni și anume în regiunile Craiova, Suceava și Stalin, pentru a cunoaște activitatea desfășurată de organizațiile sindicale din școli, de comitetele sindicale orășenești și regionale ale muncitorilor din învățămînt pentru descoperirea, studierea și valorificarea experienței avansate din domeniul învățămîntului. Prezentăm în acest număr constatările noastre.

Din munca unui comitet orășenesc

În cea de a doua parte a anului școlar încheiat recent Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Craiova — președinte tov. Ștefan Ion și responsabil al comisiei profesionale tov. Ion Dumitrescu — și-a îndreptat atenția cu precădere asupra popularizării experienței pozitive a cadrelor didactice. Formele de activitate folosite în acest scop au fost consfătuirile de producție — organizate fie direct, fie prin organizațiile sindicale din școli — inter-asistențele, lecțiile deschise, activitatea la colțul roșu etc.

Pentru consolidarea cunoștințelor dobîndite de către elevi în timpul anului, la colțul roșu al comitetului sindical s-au organizat în preajma perioadei de recapitulare dezbateri pe tema: „Importanța și formele recapitulării finale — mijloace de realizare a elementului nou în recapitularea finală".

În această consfătuire au fost prezentate metodele avansate folosite de cîteva cadre didactice fruntașe din orașul Craiova, care au obținut bune rezultate în lecțiile de recapitulare finală în anul precedent. Așa, de pildă, s-au dat exemple de scheme, tablouri sinoptice și grafice care reușesc să sistematizeze și să sintetizeze cu claritate și precizie capitole ale materiei, s-a vorbit despre felul cum trebuie organizate vizitele cu elevii la muzee, expoziții, în întreprinderi industriale, G.A.C. și G.A.S.

Nou, în felul cum a fost organizată această consfătuire de producție, este faptul că ea a fost urmată de dezbateri în toate organizațiile sindicale din școlile orașului.

Organele sindicale au folosit pe scară mult mai largă interasistențele, lecțiile deschise. Rezultate deosebit de frumoase au obținut în creșterea calității predării — prin interasistențe și lecții deschise — școlile speciale de surdo-muți și hipoacuzici și școala pedagogică mixtă.

Cu totul meritorie a fost acțiunea comisiei profesionale care a organizat în această perioadă, sub conducerea responsabilului acțiunii, două excursii — una la Reșița și alta la Oțelul Roșu. Profesorii și elevii au avut prilejul de a cunoaște concret ceea ce înseamnă industrializarea socialistă, dezvoltarea industriei grele în R.P.R., noua atitudine față de muncă, grija pentru protecția muncii și pentru om în general în regimul democrat popular.

O inițiativă a comitetului sindical orășenesc, demnă de toată lauda, este preocuparea pentru familiarizarea viitorilor învățători cu munca socială. În acest scop, la școala pedagogică mixtă din Craiova, s-a organizat un schimb de scrisori între elevii anului 4 și șapte gospodării agricole colective din regiune.

Gospodăriile agricole colective au răspuns scrisorilor elevilor manifestînd bucuria că viitorii învățători cunosc rezultatele în muncă ale unor colectiviști fruntași și succesele gospodăriei. În același timp își exprimă speranța că noii învățători vor fi mai apropiați de munca lor: „Sîntem siguri că dvs., care vă interesați încă din școală de munca noastră, ne veți înțelege și ajuta mai mult. Ne pare foarte bine că nu ați uitat satele de unde ați plecat și vreți să munciți alături de noi pentru a le ridica. Vă așteptăm cu drag" —scriu țăranii muncitori din G.A.C. Vasile Roaită, comuna Goicea.

La școala medie de băieți nr. 1 comitetul de instituție s-a interesat îndeaproape de clasele a 5-a și a 8-a, clase alese de ministerul să fie experimentale pentru problema introducerii procesului de politehnizare în școală. Constatîndu-se absențe de la orele practice și unele atitudini greșite față de munca în atelier, încurajate în unele cazuri chiar de părinți, organele sindicale au inițiat discuții ale diriginților cu părinții, în legătură cu aceasta.

O formă nouă și interesantă a activității sindicale în învățămînt este, în orașul Craiova, organizarea în școli a colțului învățătorului fruntaș. Aici sînt popularizate metodele bune folosite de învățătorii fruntași ai școlii și se expun fotografii ale acestora. Organizația sindicală de la școala de 7 ani nr. 9 mixtă și de la casa pionierilor au folosit cu rezultate bune această formă de activitate.

În afară de organizarea și îndrumarea activității de popularizare a experienței pozitive, comitetul sindical orășenesc a analizat la anumite etape contribuția organizațiilor sindicale la îmbunătățirea procesului de învățămînt.

Pentru combaterea delăsării, a lipsei de disciplină, ca și pentru popularizarea experienței bune a unor cadre didactice, pe lîngă comitetul orășenesc al sindicatului muncitorilor din învățămînt din orașul Craiova a fost alcătuită o brigadă artistică de agitație. Folosită încă timid pînă acum, brigada artistică de agitație va reuși desigur să contribuie la promovarea a ceea ce este nou și prețios în munca pedagogilor noștri. Comitetul sindical va trebui să-i acorde un sprijin mai eficient.

INTR-O ȘCOALĂ DIN CISNĂDIE

În planul de muncă al comitetului sindical de instituție de la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Cisnădie au fost prevăzute, pe lîngă altele, acțiuni referitoare la ridicarea calității predării, la descoperirea și popularizarea experienței celor mai bune cadre didactice.

Consfătuirea de producție cu tema „Analiza lucrărilor scrise", organizată de comitetul de instituție în colaborare cu conducerea școlii a vădit pe depiin grija comitetului pentru îmbunătățirea muncii în școală. Cu prilejul acestei consfătuiri cadrele cu mai multă experiență au indicat căile și procedeele care asigură îmbunătățirea scrisului elevilor. S-a subliniat indeosebi necesitatea ca corectarea lucrărilor scrise să se facă sub îndrumarea directă a cadrelor didactice, să se dea elevilor mai multe lucrări libere cu teme limitate, să fie notate într-un caiet special greșelile fiecărui elev în parte, care să se discute în amănunt cu elevii.

Comitetul de instituție n-a pierdut din vedere nici organizarea lecțiilor deschise. Participînd la lecția deschisă ținută de învățătoarea Edda Deppner, la clasa a II-a la aritmetică, în legătură cu sistematizarea și consolidarea cunoștințelor despre cele patru operațiuni, învățătorii au avut multe de învățat. Tovarășa a folosit cu pricepere la lecție un bogat material didactic confecționat cu mijloace proprii. Fiind vorba de o lecție de recapitulare, învățătoarea s-a preocupat să folosească în special materialul didactic necesar pentru fixarea cunoștințelor încă slab însușite de elevi. În tot cursul anului școlar a folosit în predare material didactic. Ea a căutat însă să prezinte pe cît posibil material cît mai variat pentru a trezi prin aceasta interesul elevilor. Acest criteriu l-a avut în vedere și în alegerea materialului didactic pentru lecția deschisă. Ea a pus un mare accent pe calculul mintal în care există întotdeauna combinația celor patru operațiuni și a formulat unele probleme legate de transformarea socialistă a agriculturii. Chiar și elevii înșiși au formulat probleme, ceea ce dovedește că tovarășa învățătoare le-a format elevilor această deprindere.

În școală există o preocupare generală pentru cunoașterea și aplicarea creatoare a experienței înaintate. La această școală predau și cadre tinere cu mai puțină experiență. Printre ele se numără și tovarășa Gerda Bretz. Ea predă limba germană la clasele V—VII. Are cunoștințe bogate, dar nu cunoaște metodele cele mai bune de predare. De aceea conducerea școlii, împreună cu comitetul sindical de instituție, au îndrumat-o să asiste la lecțiile cadrelor cu mai multă experiență în muncă. Tovarășa Gerda Bretz nu știa, de pildă, cum să organizeze și cum trebuie să se desfășoare o lecție de compunere la clasa a V-a. A primit sfaturi metodice în această privință de la tovarășa profesoară Erfrida Bretz. Dar nu s-a mulțumit numai cu atît. A asistat chiar și la o lecție de compunere cu tema „Teiul din curtea școlii", ținută de tovarășa Erfrida Bretz. A urmărit cu atenție fiecare moment al lecției. Procedeele folosite de tovarășa E. Bretz le-a aplicat apoi cu bune rezultate la lecțiile sale de compunere.

Tovarășul O. Sontag a predat anul acesta matematica pentru prima dată. Pentru a-l ajuta, comitetul de instituție a organizat în școală colțul metodic unde s-au expus planuri de lecții model și referate pe care tovarășul O. Sontag a avut posibilitatea să le studieze temeinic în vederea ridicării calității muncii lui.

Preocuparea comitetului sindical de instituție de la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Cisnădie pentru valorificarea experienței cadrelor didactice din școala respectivă n-a stîrnit niciun fel de interes pentru comitetul sindical orășenesc. Acesta este de altfel cu totul străin de ceea ce trebuie să facă pentru a-și da contribuția în sprijinirea procesului de învățămînt.

Cînd nu-ți cunoști îndatoririle

Ședința de analiză a activității desfășurate de cadrele didactice în anul școlar 1955—1956 a întrunit la secția de învățămînt a regiunii Craiova pe toți șefii secțiilor de învățămînt de pe lîngă sfaturile populare raionale și orășenești din cuprinsul regiunii. S-a făcut bilanțul activității de un an și trebuie să spunem că sînt multe și frumoase rezultatele obținute în școlile oltene în anul școlar încheiat de curînd. La școlile medii de băieți nr. 1 și 2 din Craiova, sau la școala medie nr. 1 din orașul și raionul Caracal, ca de altfel în multe din școlile celorlalte orașe și raioane ale regiunii, rezultatele obținute la examenele de sfîrșit de an școlar au constituit verificarea unor frumoase și rodnice experiențe pedagogice.

Ca un fapt însă, în niciunul din cele trei rapoarte prezentate nu s-a vorbit despre preocuparea secțiilor de învățămînt respective pentru descoperirea, studierea și extinderea experienței avansate. Cu aceeași desăvîrșită seninătate s-a omis a se vorbi despre contribuția ca și despre lipsurile organelor sindicale și ale organizațiilor sindicale din școli în domeniul valorificării experienței înaintate.

Diversitatea problemelor la care s-au referit rapoartele (condițiile materiale ale școlii, organizarea, desfășurarea și rezultatele activității instructiv-educative, activitatea social-culturală etc.) nu poate scuza o asemenea pierdere din vedere. Este vorba mai degrabă de un stil de muncă ce-și imprimă consecințele negative asupra cunoașterii profunde și multilaterale a activității cadrelor didactice și mai ales a folosirii celor mai valoroase experiențe în lupta ce trebuie s-o ducă secția de învățămînt pentru ridicarea necontenită a nivelului procesului de învățămînt. De la această analiză au lipsit atît metodiștii cabinetului pedagogic cît și activiștii comitetului sindical regional, cu excepția tovarășului Tașcău I.

★

La școala de 7 ani mixtă nr. 2 din Băilești lucrează un colectiv didactic care, după părerea directorului școlii, este un colectiv „unit întotdeauna". Pentru studierea experienței avansate în această școală s-au folosit interasistențele, care firește că au contribuit la obținerea rezultatelor meritorii înregistrate la încheierea anului școlar.

La această școală însă lucrează învățătoarea Janeta Iovănescu a cărei măiestrie pedagogică este unanim recunoscută și apreciată. Știe despre ea și comitetul regional al sindicatului muncitorilor din învățămînt și tov. Băzăvan, inspectorul secției regionale de învățămînt și tov. Iepingeac, metodist al cabinetului pedagogic regional. Șeful secției de învățămînt a raionului Băilești, tov: Drăguleț Ioan, vorbește cu entuziasm de experiența ei pedagogică. Elevii clasei a IV-a, clasă pe care a avut-o anul acesta, posedă cunoștințe temeinice. La lucrările scrise de la examenele de fine de an 19 dintre ei au obținut nota „5" și numai 2 nota „3", restul fiind notați cu „4". Lucrările scrise confirmă minuțiozitatea și grija învățătoarei pentru pregătirea elevilor săi.

Experiența învățătoarei Janeta Iovănescu a dat însă roade pînă acum numai pe locul ei de muncă, la clasa ei, pentru că nimeni nu s-a îngrijit s-o popularizeze.

Nu socotesc oare cei cărora le revine răspunderea învățămîntului în raionul Băilești și în regiunea Craiova că asemenea scăpări din vedere ca cea a extinderii experienței avansate lipsesc învățămîntul nostru de un element valoros pe calea permanentei ridicări a nivelului său calitativ?

Lecturile pedagogice sînt slab pregătite

Măsurile luate în regiunea Suceava pentru a se asigura o cît mai largă participare a cadrelor didactice la lecturile pedagogice au dus la unele rezultate demne de luat în seamă. Printre cei 200 de participanți sînt și instructori de pionieri și părinți. Pînă în prezent sînt terminate 20 de lucrări. Alte 40 de lucrări sînt aproape elaborate. Unele dintre ele s-au citit în cadrul consiliilor pedagogice. Tovarășul A. Stelea de la Dumbrăveni și-a citit lucrarea în cadrul grupei sindicale. 6 lucrări sînt recenzate de către membrii comisiei regionale. Tovarășul Florea, membru al comitetului sindical regional și care face parte din comisie, a primit de asemenea unele lucrări pentru recenzare.

Secția de învățămînt a regiunii Suceava, cabinetul pedagogic regional și sindicatul regional nu se pot mulțumi însă, cu aceste aspecte de suprafață. Nu este suficient să mobilizeze cadrele la o anumită acțiune. Trebuie să le și ajute să o îndeplinească în bune condițiuni și cu rezultate cît mai mari pentru dezvoltarea învățămîntului. Este adevărat că, atît la regiune, cît și la raioane s-au constituit comisii anume în acest scop. Din aceste comisii fac parte delegați ai secției de învățămînt, activiști sindicali și ai organizației U.T.M. Realitatea de pe teren arată însă că membrii acestor comisii își îndeplinesc în mod cu totul formal sarcinile primite. În afară de cabinetul pedagogic regional și de unii inspectori de la raioane care fac parte din aceste comisii, nimeni nu se mai interesează de lecturile pedagogice. Activiștii sindicali, ca și delegații organizației U.T.M. nu acordă nici un sprijin cadrelor didactice care întocmesc lucrări. Puțină atenție acordă acestei forme de popularizare a experienței înaintate și comitetele de instituție și grupele sindicale. Acestea nu s-au interesat dacă cei înscriși la lecturile pedagogice au nevoie de anumite lămuriri, de material bibliografic.

Lipsa de interes a organelor sindicale în această privință i-a făcut pe învățători și profesori să nu le ceară nici un sprijin, să creadă că de fapt organele sindicale nici nu-i pot ajuta. De exemplu, deși unele cadre didactice de la liceul nr. 1 de băieți din Botoșani, înscrise la lecturile pedagogice, au nevoie de material bibliografic, ele nu au cerut nici un ajutor comitetului de instituție. Tovarășa Luiza Andrieș, de pildă, care tratează tema „Lectoratul pentru părinți", deși a făcut cunoscut cabinetului pedagogic regional că în afară de „Cartea pentru părinți" a lui Macarenco nu are nici un fel de material bibliografic și deși nu a primit nici un răspuns, nu a cerut nici un ajutor organelor sindicale. Tot astfel, tovarășa Tatiana Ștefanovici, de la școala medie nr. 2 de fete din Botoșani, care alcătuiește o lucrare cu tema „Vizite în întreprinderi", deși a întîmpinat serioase greutăți în ceea ce privește accesul în uzină, deși nu are material bibliografic, nu a solicitat nici un fel de sprijin din partea comitetului de instituție. Lipsită de materialul concret necesar, de materialul bibliografic și de orice fel de îndrumare din partea organelor de învățămînt și sindicale, tovarășa Ștefanovici înaintează greu în elaborarea lucrării.

Alte cadre didactice, deși au terminat lucrarea, nu o citesc în cadrul consiliului pedagogic sau grupei sindicale. Cei mai mulți nu s-au sfătuit cu nimeni în alegerea bibliografiei, în alcătuirea planului lucrării.

Organele sindicale nu trebuie să aștepte să li se solicite sprijinul. Ele au datoria să se intereseze singure, îndeaproape, dacă printre cei înscriși figurează cei cu cele mai bune rezultate, dacă participanții sînt lămuriți bine asupra temei alese, dacă au materialul concret și bibliografic necesar. Faptul că la unele raioane, învățători și profesori au fost înscriși din oficiu la lecturile pedagogice, cum s-a întîmplat cu tovarășul Gh. Bercea de la școala de 4 ani, din satul Mandești, comuna Stăncești, raionul Botoșani, că învățătorii și profesorii nu au primit decît pe alocurea îndrumări cu privire la felul cum să prezinte în lucrare propria lor experiență, arată că organele de învățămînt și sindicale ale regiunii Suceava au umblat mai mult după aspecte de suprafață și mai puțin, sau prea puțin, după realizări de calitate.

Un proverb spune: „Mai bine mai tîrziu decît niciodată"!

Ajutorul pe care cadrele didactice l-ar primi și acum, în timpul scurt care a mai rămas, ar avea încă însemnătate. Citirea lucrărilor în cadrul consiliilor pedagogice sau al grupelor sindicale nu trebuie să însemne parcurgerea formală a unei trepte, ci folosirea din plin a ajutorului membrilor din colectiv.

Pagină alcătuită de
M. Ilea, M. Popescu și C. Rădoi

Concluzii

De la ultima plenară a C.C. al S.M.I. și pînă acum organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt au reușit să se apropie mai mult de problemele de învățămînt, să cunoască aceste probleme și să-și aducă contribuția lor la ridicarea nivelului învățămîntului nostru. Descoperirea, studierea și popularizarea măiestriei pedagogice a educatoarelor, învățătorilor și profesorilor rămîne însă o problemă în rezolvarea căreia preocupările organizațiilor sindicale din școli și ale organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt sînt încă departe de a fi satisfăcătoare.

Dacă este foarte adevărat că organele sindicale vorbesc adesea despre această problemă și subliniază cu diferite prilejuri necesitatea de a cunoaște experiența avansată și a o populariza, nu-i mai puțin adevărat însă că ele s-au oprit la suprafață, la aspectele ei formale.

În școlile vizitate cu prilejul raidului anchetă, în discuțiile purtate de către redacție cu numeroși membri ai sindicatului nostru, învățători și profesori, organizatori sindicali, activiști ai comitetelor orășenești și regionale, a reieșit că una din cele mai importante lipsuri ale activității sindicale în acest domeniu este necunoașterea temeinică a mijloacelor ce stau la îndemîna sindicatului pentru studierea și valorificarea experienței înaintate. De aceea nu în puține școli s-a ajuns la un paralelism periculos între activitatea sindicală și cea a cercurilor pedagogice și consiliilor pedagogice. Acest paralelism duce la organizarea de ședințe inutile, doar de formă, pentru a se achita de unele sarcini prevăzute fără matură chibzuință în planurile de muncă. Se înțelege astfel de ce ele nu suscită interesul cadrelor didactice, sînt obositoare și de cele mai multe ori au tocmai efectul contrar intențiilor organizatorilor. Considerăm că precizarea de către C.C. al S.M.I. a sarcinilor organelor sindicale și mai ales a formelor specifice activității sindicale în domeniul studierii și extinderii experienței înaintate ar duce la înlăturarea acestui paralelism, înlăturîndu-se totodată multe din actualele confuzii

O altă latură a aceleiași probleme, a cărei rezolvare este de cea mai strictă actualitate, atît pentru organele sindicale din învățămînt cît și pentru cele ale Ministerului Învățămîntului, este practicismul îngust care se manifestă în domeniul studierii experienței pedagogice. De obicei, încă de la începutul anului școlar se prevede în planul de muncă al școlii sau organizației sindicale respective sarcina popularizării experienței avansate — a organizării unei consfătuiri de producție etc. Cînd se apropie data ținerii consfătuirii sau a schimbului de experiență se însărcinează unul dintre învățătorii sau profesorii din școală să alcătuiască un referat într-o anumită problemă. Un asemenea referat, chiar dacă pune probleme de actualitate pentru procesul de învățămînt din școala respectivă, este departe de a satisface cerințele impuse de cunoașterea măiestriei și experienței înaintate. Schimbul de experiență pentru popularizarea măiestriei pedagogice, a experienței înaintate trebuie să fie ultimul act sau chiar epilogul unui minuțios și îndelungat studiu care să pornească nu de la premizele oferite de rezultate uneori exterioare măiestriei pedagogice, ci de la analiza tuturor condițiilor în care muncește învățătorul sau profesorul respectiv, de la felul în care el rezolvă sarcina sa principală, aceea de a inarma pe elevi cu cunoștințe temeinice și de a contribui la formarea trăsăturilor etice specifice omului nou. În această privință se fac și alte greșeli. Fiind vorba de o experiență cu adevărat înaintată, consfătuirea de producție o prezintă ca atare, o discută sub raportul cerințelor pedagogice, dar nu se ocupă de posibilitățile de aplicare în condițiile proprii școlii sau clasei respective.

Lecturile pedagogice, menite să prezinte diferite probleme ridicate și rezolvate în experienta cadrelor didactice, n-au găsit înțelegerea și sprijinul cuvenit din partea organelor sindicale din învățămînt. Nu-i mai puțin adevărat că nici C.C. al S.M.I., prin secția de resort, n-a întreprins nimic eficient pentru a determina o mai atentă preocupare în această direcție.

Plenara C.C. al S.M.I. din martie a.c. a stabilit că o importantă sarcină a organizațiilor sindicale este aceea de a antrena în munca comisiilor propagandei profesionale de pe lîngă comitetele de instituție, orășenești, raionale și regionale un larg activ obștesc, care să cuprindă cadre didactice bine pregătite, în măsură să se ocupe cu competență de îndrumarea și orientarea activității profesionale a organizațiilor din învățămînt. În multe regiuni, printre care și în regiunile Craiova și Suceava aceste comisii s-au constituit. Activitatea lor însă continuă să fie sporadică, mai ales datorită lipsei de îndrumare metodică din partea secției profesionale a C.C. al S.M.I. Astfel că preocuparea pentru descoperirea, studierea și valorificarea experienței înaintate nu a căpătat încă caracterul unei munci bine organizate și care să devină o problemă a maselor largi de învățători și profesori.

În școlile patriei noastre există învățători și profesori cu o valoroasă experiență, care folosesc metode bune și de multe ori noi și care obțin remarcabile rezultate în munca de instruire și educare a tinerei generații. Este necesar numai să cunoaștem acești oameni, să studiem temeinic experiența lor și să folosim toate mijloacele pentru a o extinde.

Serghei Ivanovici

(Note din anii studenţiei la Institutul „Maxim Gorki" din Moscova)

Serghei Ivanovici, secretarul institutului nostru, era omul legii: nu te ierta pentru nimic în lume atunci cînd căzeai în greşeală. De altfel nici nu avea motive să te ierte, căci studenţii care întîrzie, fac gălăgie, tropăie pe coridoare, discută, deschid uşile, sustrag atenţia celor de la lecţii şi treburile merg prost.

Poate n-ar trebui să fie chiar aşa. Dar vezi că studentul este un om original. Se apucă de ris — apoi rîde. Şi, vorba ceea: tinereţea nu ţine o sută de ani. E mai bine să mergi la cinematograf, la teatru, sau să vezi un meci de ping-pong sau de box decît să asculţi ce-ţi tot spune Ivan Ivanovici sau Matei Nichiforovici.

Gălăgia de pe coridor îşi are farmecul ei.

„Iar a întîrziat Crivoşciokov" — gîndesc studenţii. Şi aşteaptă să-l vadă cum îşi vîră capul pe uşă şi începe cu mult cunoscutele cuvinte:

— ...Mă iertaţi... ştiţi...

Direcţia institutului a luat măsuri împotriva acestor „mă iertaţi", „ştiţi", dar ele n-au dus la nici un rezultat. Probabil că s-au gîndit şi cei de la direcţie: cum să elimini un student capabil, muncitor, care, cine ştie, poate într-adevăr are motive serioase să întîrzie? Nici organizaţia de Comsomol nu a făcut prea mare lucru. I-a certat pe cei care întîrziau, le-a dat avertisment, dar ei nu s-au lecuit.

Cînd nu întîrzia unul — se găsea altul. Cînd nu întîrzia cel de al doilea — întîrzia al treilea.

Serghei Ivanovici ce putea să facă? Participase şi el la vreo cîteva şedinţe de Comsomol, ba chiar şi la cele de an. Începea şi el, deobicei cu vorbe obişnuite — „nu-i frumos", „oameni cu carte", „statul cheltuieşte", „pe vremea mea"... Dar şi stăruinţele lui au rămas zadarnice.

Într-o bună zi însă, Serghei Ivanovici schimbă radical tactica. Şi o schimbă în aşa fel, încît toţi rămaseră uimiţi. N-a mai apărut nici pe la şedinţe şi nici nu se mai certa cu nimeni.

Înarmat cu ceasul de buzunar, s-a aşezat de cu dimineaţă la uşa de intrare. Cămaşa lui ucraineană şi cureaua trasă peste mijloc îl făceau şi mai comic. Doar mustăţile mari, căzăceşti şi chelia lucie în bătaia razelor de primăvară nu miroseau a nimic bun pentru studenţi.

— Bună ziua, Serghei Ivanovici! spuneau studenţii veseli.

— Bună! — răspundea bătrînul.

— Ei, aţi hotărît să mai faceţi puţină ordine? spunea cîte unul glumeţ.

Serghei Ivanovici scutura din cap aprobativ, privind spre suvoiul gălăgios de tineri care curgeau din toate părţile.

Pe la ora 10, auditoriile se închid şi încep lecţiile. După un colţ apar întîrziaţii, gîfîind şi cu servieta subsoară. La uşă — Serghei Ivanovici. Şi începe discuţia. Trebuie... înţelegeţi... tramvaiul... metroul... nevasta... copiii... Dumneavoastră ştiţi, Serghei Ivanovici....

— Eu nu ştiu nimic!...

Mai încerca studentul: ba că-i lae, ba că-i bătae — dar totul era de prisos.

Pe Serghei Ivanovici nu puteai să-l duci cu una cu două. Luase o hotărîre fermă şi nu avea de gînd să renunţe la ea pentru nimic în lume. „Aici nu ne jucăm de-a institutul", spunea el. Pînă şi cei mai viteji studenţi au trebuit să se retragă în faţa ofensivei deslănţuite de Serghei Ivanovici.

— Nu-i lucru de glumă, spuneau ei. Serghei Ivanovici este omul legii!

În ziua cînd în institut n-a mai fost nici un întîrziat. Serghei Ivanovici a sărbătorit evenimentul cu un articol la gazeta de perete.

„Dragi tovarăşi" — scria el. Rîndurile următoare se vedeau că erau scrise cu emoţie. Cuvintele „sînt fericit" erau scrise în fiecare frază. În ziua aceea în jurul gazetei de perete a fost o mare aglomeraţie.

De atunci s-a terminat cu întîrzierile. Serghei Ivanovici, ca şi mai înainte, după vechiul său obicei, în fiecare dimineaţă la ora zece fără zece, era prezent la datorie, cu ceasul în mînă. Dar nu mai avea pe cine ceartă.

După puţin timp, Serghei Ivanovici a ieşit la pensie. În locul lui a venit o fată tînără, pe nume Tania. Ea n-a mai stat cu ceasul în mînă la uşă. Studenţii îl vedeau parcă tot pe Serghei Ivanovici acolo...

ION SAFIR

De vorbă cu învăţătoare mexicane

Întorcîndu-se de la Conferinţa internaţională a femeilor muncitoare care a avut loc la Budapesta, un grup de delegate vizitează zilele acestea ţara noastră. Printre acestea se află 3 învăţătoare din Mexic, Adelina Zendejas, Rosa—Maria Toledo şi Hortensia Rojas, cărora le-am adresat cîteva întrebări.

ÎNTREBARE: Ce probleme importante preocupă în momentul de faţă învăţămîntul din ţara dvs.?

RĂSPUNS: Sindicatul naţional al muncitorilor din învăţămînt luptă pentru cuprinderea în şcoli a tuturor copiilor, pentru mărirea numărului şcolilor elementare şi medii, al şcolilor normale şi al şcolilor tehnice.

La Congresul al IV—lea al Sindicatului care a avut loc în noiembrie 1955 a fost discutată cu tărie problema îmbunătăţirii salarizării învăţătorilor şi profesorilor.

În lupta sa pentru crearea unui învăţămînt care să servească interesele poporului, sindicatul naţional al muncitorilor din învăţămînt este sprijinit de către întreaga masă de oameni ai muncii din Mexic.

ÎNTREBARE: Cum priviţi dvs. dezvoltarea legăturilor directe dintre cadrele didactice din diferite ţări?

RĂSPUNS: Legăturile dintre cadrele didactice din diferite ţări ne vor ajuta să ne cunoaştem reciproc, să ne împărtăşim experienţa, să discutăm asupra principalelor probleme care frămîntă învăţămîntul din ţările noastre. Legînd prietenii cu pedagogii din alte ţări, învăţaţi în şcolile noastre ne vom creşte elevii în acelaşi spirit al prieteniei. Sarcina noastră a tuturor învăţătorilor şi profesorilor este de a ne educa elevii în spiritul prieteniei. Îndeplinindu-ne cu simţ de răspundere această sarcină, vom contribui la lupta pentru pace. Cunoaşterea treptată şi ducă la formarea unei solidarităţi, la sprijin reciproc în lupta pentru coexistenţa paşnică a popoarelor.

ÎNTREBARE: Ce v-a interesat şi ce v-a impresionat în mod deosebit vizitînd ţara noastră?

RĂSPUNS: De cum am trecut frontiera spre România am avut impresia că intrăm într-o imensă grădină, unde fiecare petec de pămînt este cultivat, unde întîlneşti lanuri întinse, livezi, parcuri pline de flori. Vizitînd apoi ţara ne-am dat seama de măreţele transformări ce au avut loc în Republica Populară Română în ultimii 11 ani, de preţuirea care se dă muncii, de grija acordată omului, care este considerat cel mai preţios capital. Am fost impresionate în mod deosebit de atenţia pe care guvernul Republicii Populare Române o acordă creşterii şi educării tinerei generaţii. Cărţile, teatrul, cinematograful, radioul, cluburile, casele de pionieri, contribuie alături de şcoală la educarea tineretului în spiritul prieteniei cu celelalte popoare ale globului.

În ţara dvs. este mare cinste să fii profesor. În timpul scurt petrecut în Republica Populară Română ne-am dat seama de condiţiile materiale şi morale care le-au fost create învăţătorilor şi profesorilor pentru a-şi putea desfăşura munca în cele mai bune condiţii.

ÎNTREBARE: Ce doriţi să transmiteţi cititorilor gazetei noastre?

RĂSPUNS: Urăm învăţătorilor şi profesorilor din Republica Populară Română noi succese în munca pe care o duc pentru educarea tineretului, pentru ridicarea culturală a maselor de oameni ai muncii. Sperăm ca între ţările noastre să se stabilească relaţii mai strînse care să dea pedagogilor posibilitatea să se întîlnească mai des, să schimbe păreri privind problemele de educaţie.

Expoziţii de artă

Expoziţiile de sfîrşit de an ale şcolilor medii de artă din Capitală sînt o dovadă a frumoaselor realizări obţinute în munca de colectivele de profesori şi elevi în dezvoltarea talentelor elevilor.

Expoziţia şcolii medii de artă plastică cuprinde lucrări realizate în cele trei secţii: grafică, sculptură şi pictură. În secţia de grafică se pot admira desene, gravuri etc., care dovedesc un talent real şi o execuţie atentă, minuţioasă. Aşa este, de pildă, afişul pentru opera „Ion Vodă cel Cumplit" al elevei Elena Mateescu din anul IV. Lucrările elevilor de la secţia sculptură nu sînt mai prejos. Sculpturile lui Cornelia Grecu dau dovadă de reale posibilităţi artistice şi putere de expresie. Elevii de la secţia de pictură mai mult decît cei din celelalte secţii şi-au ales subiecte din viaţa oamenilor muncii, din realităţile construirii socialismului în patria noastră. De exemplu „Piaţa" executată de elevul Reinhard Schuster sau „Asfaltatul străzii" de C. Mavrodin.

Expoziţia şcolii medii de artă decorativă cuprinde şi ea trei secţii: ceramică, imprimeuri şi artă populară (cusături, ţesături şi decoraţiuni în piele). Materialul expus este astfel organizat încît se pot urmări toate fazele unei lucrări, de la desenul iniţial pînă la aplicarea lui pe obiectivul respectiv. Atrag atenţia în mod deosebit prin fineţea lor cusăturile lucrate de elevele Margareta Dic, Elena Ionescu, Margareta Toma etc. precum şi decoraţiile în piele executate pe cordoane, servicte, învelitori de cărţi etc. De asemenea, ţesăturile (covoare oltenesti, ştergare etc.) nu stau cu nimic mai prejos prin modelele alese şi prin măiestria tehnicii.

După vizitarea expoziţiilor celor două şcoli de artă rămîi cu impresii bogate şi cu sentimentul că educaţia artistică care se dă tineretului nostru îşi atinge pe deplin scopul.

N. PAVEL

Finala campionatului şcolar republican de atletism

Campionatele au devenit o tradiţie în viaţa sportivă a şcolarilor şi sînt aşteptate cu multă bucurie de către fiecare tînăr dornic să-şi măsoare forţele în lupta sportivă cu colegii săi de şcoală.

În zilele de 30 iunie şi 1 iulie a.c. s-a desfăşurat pe Stadionul Republicii din Bucureşti a VII-a ediţie a finalei campionatului republican şcolar de atletism.

La acest campionat au participat 235 elevi şi eleve din toate regiunile ţării. Astfel, au putut fi întîlniţi pe stadion elevi ca: Holban Viorica de la şcoala pedagogică din Rădăuţi, Statcovschi Ecaterina de la şcoala medie de fete nr. 2 din Botoşani, Iacobeanu Ilie de la şcoala pedagogică din Suceava, Iarosevici Zoltán de la şcoala medie mixtă Arad, Blaga Simion de la şcoala medie mixtă nr. 1 din Timişoara, Smărăndoiu Valentina de la şcoala medie nr. 22 de fete din Bucureşti şi alţi concurenţi veniţi din unele raioane îndepărtate ale ţării.

Lupta sportivă în aceste două zile a scos la iveală elemente bine dotate şi bine pregătite care fac cinste sportului şcolar şi unităţilor de învăţămînt care i-au pregătit. Astfel, în clasamentul pe probe primul loc a fost ocupat de următorii elevi:

Băieţi

— 100 m plat — Cristescu Gheorghe — Cîmpulung — 11"6/10.
— 110 m garduri — Jurcă Valeriu — Ploeşti — 15"4/10.
— 800 m plat — Vamoş Zoltan — Timişoara — 1:54".
— lungime — Koller William — Reşiţa — 6,42 m.
— înălţime — Blaga Simion — Timişoara — 1,75 m.
— prăjină — Blaga Simion — Timişoara — 3,60 m.
— greutate — Pernechi Ştefan — Arad — 15,16 m.
— disc — Pernechi Ştefan — Arad — 41,49 m.
— suliţă — Lepădatu Vasile — Galaţi — 46,29 m.
— ciocan — Voroneanu Manole — Bucureşti — 42,57 m.
— ştafeta 4 x 100 m — Regiunea Ploeşti — 46".

Fete

— 100 m plat — Galiş Ana — Oradea — 13" 3/10.
— 80 m garduri — Mariş Maria — Timişoara — 12" 5/10.
— 500 m plat — Vanciu Ana — Timişoara — 1:22"6/10.
— lungime — Mariş Maria — Timişoara — 5,36 m.
— înălţime — Cerchez Maria — Tîrgovişte — 1,40 m.
— greutate — Scherer Erica — O. Stalin — 13.02 m.
— disc — Scherer Erica — O. Stalin — 33.32 m.
— suliţă — Diţi Maria — Cîmpulung — 35.90 m.
— ştafetă 4 x 100 m — Regiunea Timişoara — 52"1/10.

Aceşti elevi au fost declaraţi campioni republicani şcolari la atletism pe anul 1956.

În cadrul acestui campionat au fost doborîte 9 recorduri şcolare şi egalate alte două.

În afară de elevii care au cucerit aceste victorii, cei care n-au reuşit performanţele dorite s-au hotărît ca în ciuda greutăţilor să lupte pentru a obţine în viitor rezultate mai bune.

După terminarea cursei, una dintre concurentele la 100 m plat, Motu Sofia de la şcoala medie nr. 1 din Timişoara, întrebată de ce plînge, a răspuns: „mi-e ruşine că nu am putut face nimic pentru şcoala mea, dar mă voi pregăti mai bine pentru concursurile viitoare". Eleva se clasase pe locul al IV-lea.

După terminarea întrecerilor, pentru rezultatele tehnice obţinute, concurenţilor li s-au înmînat premii, atît din partea Ministerului Învăţămîntului cît şi din partea Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport de pe lîngă Consiliul de Miniştri.

Trebuie subliniat faptul că dintre concurenţi mulţi sînt fruntaşi la învăţătură. Aceasta dovedeşte că lozinca „primii la sport, primii la învăţătură", a devenit deosebit de populară în şcolile noastre. Aceşti elevi au primit din partea Ministerului Învăţămîntului frumoase premii în cărţi, obiecte şi echipament de sport.

Cu toate rezultatele tehnice obţinute şi recordurile doborîte, apreciem că profesorii de educaţie fizică mai au încă mult de luptat pentru ca nivelul tehnic al campionatelor şcolare să corespundă posibilităţilor imense de care dispun cu prisosinţă elevii şcolilor noastre şi capacităţii cadrelor didactice. Pentru aceasta este necesar să existe o preocupare mai susţinută din partea cadrelor didactice pentru pregătirea atletică a tineretului din şcoli. Este de asemenea necesar ca directorii de şcoli şi secţiile de învăţămînt să manifeste mai multă grijă pentru organizarea terenurilor de atletism necesare desfăşurării activităţii elevilor, activitate cuprinsă chiar în programele de învăţămînt.

Este necesar ca asociaţiile sportive care dispun de stadioane şi comitetele pentru cultură fizică şi sport să asigure accesul tinerilor pe stadioane. Aceasta va duce la îmbunătăţirea activităţii sportive de masă, la ridicarea de noi valori atletice care odată cu absolvirea şcolilor vor completa rîndurile atleţilor asociaţiilor respective.

Datorită eforturilor Comisiei de organizare a secţiei de învăţămînt a Capitalei, precum şi preţiosului sprijin acordat de către Comitetul pentru cultură fizică şi sport, campionatul s-a desfăşurat în bune condiţiuni.

În încheierea acestui campionat, adresîndu-se concurenţilor şi cadrelor didactice, tov. Tudor Bugnariu, locţiitor al ministrului Învăţămîntului, a spus printre altele: „Aceste întreceri s-au desfăşurat într-un spirit de tovărăşească combativitate şi de o înaltă disciplină sportivă, care confirmă importanţa educaţiei fizice şi a sportului în educarea tineretului". În continuare, d-sa a arătat că: „Realizările tehnice şi la învăţătură obţinute de către elevi, dovedesc seriozitatea şi perseverenţa cu care fiecare concurent s-a pregătit pentru această întrecere şi oglindesc munca stăruitoare pe care cadrele didactice au desfăşurat-o în vederea ridicării măiestriei sportive a elevilor şi a asigurării unei frumoase comportări".

M. IONESCU
şeful serviciului pentru educaţie fizică din Ministerul Învăţămîntului

Învăţămîntul peste hotare

Studenţii italieni şi procesul Dolci

Aproape timp de o lună de zile atenţia opiniei publice italiene şi a străinătăţii a fost îndreptată spre dezbaterile tribunalului din Palermo, în sala căruia a fost judecat procesul scriitorului catolic Danilo Dolci şi al tovarăşilor lui, conducători politici şi sindicali, muncitori agricoli din satul Partenico de lîngă Palermo.

Cei cinci acuzaţi principali ai procesului, aduşi în cătuşe din închisoarea Ucciardone şi anume: scriitorul Danilo Dolci, Carlo Zanini, student din Viareggio, colaboratorul lui Dolci, Salvatori Termini, muncitor agricol, secretar al C.D.L. din Partenico, studentul Ignazio Speciale, secretar al organizaţiei Partidului Comunist Italian din Partenico şi Francisco Abate, muncitor agricol, secretar raional al organizaţiei muncitorilor agricoli din raionul Palermo, au fost acuzaţi de instigaţie la rebeliune, de ultragiu adus autorităţilor, nesupunere la somaţiile oficiale, precum şi ocuparea teritoriilor publice.

Este demn de relevat în acest proces înscenat de autorităţi, în scopul de a abate atenţia opiniei publice de la mizeria de nedescris a ţăranimii italiene, atitudinea dîrză a studenţimii şi profesorilor universitari italieni progresişti. Astfel printre martorii apărării găsim profesori universitari, savanţi cu renume europeană: văduva atomistului Enrico Fermi, ea însăşi profesor universitar, savantul Norberto Robbio, profesor universitar din Roma, Lamberto Borghi, de la universitatea din Firenze, Antonio de Stefano, profesor universitar din Palermo, studenţi şi studente din toate oraşele universitare din Italia.

Studenţii universităţilor din Roma, Firenze, Palermo etc. au organizat mitinguri, demonstraţii, au editat broşuri. Faţă de atitudinea dîrză şi demnă a studenţimii progresiste italiene, poliţia reacţionară a recurs la unele manevre mîrşave. Astfel agenţii secţiei politice a poliţiei din Roma, îmbrăcaţi civil, au intrat în facultăţile de litere şi drept ale universităţii. Aici au confiscat exemplarele broşurii: „Perché Dolci sia liberato?!" (De ce trebuie pus Dolci în libertate?) şi au arestat pe studentele Vera Nobilio, Grazia Fresco, precum şi pe Gabriella Sachetti, coautoare a broşurii.

În legătură cu procedeul samavolnic al poliţiei, un grup numeros de intelectuali din Roma, în frunte cu profesorii universitari, a organizat o conferinţă de presă cu participarea ziariştilor italieni şi străini, solidarizîndu-se cu acţiunea lui Dolci în Sicilia.

Atitudinea demnă a studenţimii şi a profesorilor universitari progresişti a influenţat atitudinea tribunalului din Palermo care nu a îndrăznit să pronunţe o condamnare cu totul pe placul reacţiunii şi a dat un verdict condamnînd pe „răzvrătiţii din Partenico" numai la 50 de zile închisoare, dispunînd în acelaş timp eliberarea lor din închisoare.

IOSIF LAER

Şcoala de la mila 24

Vaporul aluneca leneş pe întinderea de apă tulburată doar de valurile elicei. Zorile se iveau trandafirii, descoperind aşezări răsărite din orizontul de apă. Cîteva bărci, purtate cu măestrie de oameni încercaţi, lunecau la vale, pe Dunăre.

Am ancorat în ostrovul Maliuc, la „mila 24", cum obişnuiesc să măsoare întinderile marinarii. Peste drum de ostrov se află satul Vulturi, denumit altădată Vai-de-ei. Însăşi denumirea cea veche vorbeşte de la sine despre viaţa din trecut a locuitorilor acestei aşezări...

Aci, în satul Vulturi, am ajuns cu barca. O privelişte nouă mi-a atras privirea: un şir lung de bărci, minate fiecare de cîte unul sau doi băieţi cu cravate roşii de pionieri prinse în jurul gîtului. Urmărindu-i, am ajuns în dreptul unei clădiri albe, care avea în faţă un adevărat debarcader. Copiii veniţi cu bărcile se opreau pe rînd şi le legau în faţa măruntei clădiri albe, pe care strălucea firma unei şcoli...

Pe locul unde se află acum lăcaş de luminare a copiilor de pescari, era înainte vreme dughiana unui cîrciumar. Din cîrciumă plecau oamenii jefuiţi de puţinul cîştig ce-l dobîndeau de la proprietarii cherhanalelor. În urmă cu cîţiva ani însă, oamenii au pus umărul cu toţii şi, pe locul unde era cîrciuma, şi-au înălţat şcoală.

Mă aşteptam ca la şcoala cea nouă să găsesc vreun învăţător sau învăţătoare dintre cei tineri, mînaţi în asemenea locuri date odinioară uitării, de avîntul şi curiozitatea tinerească. Şi, în general, gîndindu-mă la izolarea în care se află şcoala dintre ape şi la anii ei puţini, nu gîndeam să găsesc decît începuturi de organizare.

Am găsit însă o şcoală întru totul la fel cu şcolile din oricare parte a ţării, condusă de o învăţătoare cu bogată experienţă.

Cu încuviinţarea învăţătoarei, am vorbit cu cîţiva şcolari. I-am întrebat ce vor să devină cînd vor fi mari. Unul mi-a răspuns că se va face constructor, un altul marinar, o fată doreşte să se facă învăţătoare, iar o alta inginer agronom.

Fiecare avea dorinţa sa, gîndurile sale de viitor.

Am plecat de la şcoala aşezată în inima întinderilor de apă ale Dunării cu convingerea că aceşti copii îşi vor făuri întocmai visurile lor. La mila 24, ca în orice colţ al ţării, viaţa păşeşte pe drumul cel nou pe care merge astăzi întreg poporul nostru.

H. ŞAICU

În zilele vacanţei, elevii din Timişoara au organizat o expoziţie filatelică.

Pregătiri în vederea consfătuirilor din august

În majoritatea şcolilor din raionul Vedea, pedagogii se pregătesc intens în vederea desfăşurării consfătuirii din august la un nivel mai ridicat faţă de anii precedenţi.

Secţia de învăţămînt a recrutat din rîndurile celor mai buni pedagogi un colectiv de învăţători şi profesori, care au primit sarcina de a culege material necesar întocmirii referatului ce va fi prezentat la consfătuire. Secţia de învăţămînt şi-a propus să studieze realizările obţinute de unele cadre didactice din raionul Vedea, care au aplicat în activitatea lor cele mai bune metode şi procedee de muncă pedagogică. Astfel, cadrele didactice de la şcolile din comunele Ciomăgeşti-Brahia, Lăunele, Bărbălan, Sămara, Păduroiu şi altele au obţinut succese în ceea ce priveşte organizarea şi îndrumarea colectivului de elevi, legarea teoriei de practică, munca educativă în rîndurile elevilor etc.

Printr-o largă popularizare a experienţei înaintate şi o analiză temeinică a lipsurilor care mai există încă în şcoli învăţătorii şi profesorii raionului Vedea sînt hotăriţi să facă din consfătuirea din august un mijloc important pentru îmbunătăţirea continuă a procesului de învăţămînt.

TITU GHIŢULESCU
corespondent

Taberele de curte şi-au început activitatea

A început vacanţa de vară.

La deschiderea taberei de curte de la şcoala de 7 ani nr. 56 din raionul 23 August au participat numeroşi pionieri şi şcolari. După festivitatea deschiderii, pionierii şi elevii au luat cunoştinţă de planul de muncă al taberei. Pionierii au înconjurat panoul pe care sînt afişate cele mai importante activităţi. Alături de excursia pe care o vor face în Delta Dunării, participanţii la activitatea taberei vor vizita Combinatul Poligrafic Casa Scînteii şi Combinatul cinematografic Buftea. De asemenea, se vor organiza şi excursii mai mici în împrejurimile Bucureştiului, cum sînt cele de la Snagov sau pădurea Pustnicul. Sînt iniţiate excursii atît pentru cunoaşterea frumuseţilor naturii, cît şi pentru îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor.

În raionul 23 August funcţionează tabere de curte şi la şcolile de 7 ani nr. 46 mixtă şi nr. 53 fete, precum şi trei cluburi ale şcolilor de 7 ani şi un club al şcolilor medii.

GLEB STATNIC
corespondent

Portrete

„Îndrumătorul"

Îl cunoaşteţi. Nu? Nu se poate. Este doar „şeful" secţiei de învăţămînt care adesea ţine să precizeze că „a ajuns şef" fiindcă nu i s-au putut contesta calităţile.

De cînd este şef e foarte activ, nu-i ca alţii — „birocrat" şi merge mult pe teren. De aceea nu-l prea găseşti în secţie. Cum terenul este vast nu-i uşor să-i dai de urmă.

Cînd a devenit şef, prima inspecţie a făcut-o la fostul loc de muncă, nu de altceva, dar ca să vadă lumea că n-a fost apreciat cît merita atunci cînd era învăţător sau profesor. Fiindcă este delicat însă, n-a intrat la ore la foştii lui colegi. S-a interesat doar aşa — în general de munca şcolii.

De altfel şi în alte „inspecţii" face la fel. Tovarăşi, spune el sentenţios, lucrurile mici nu trebuie trecute cu vederea. De aceea el se ocupă în special de „mărunţişuri": cataloagele nu sînt îngrijite, masa din cancelarie ar trebui să fie mai curată, perdeluţele de la ferestrele sălilor de clasă sînt unele de culoare albă, altele albastre. Remarcă şi faptul că într-un colţ al curţii se află cîteva hîrtii, uimind pe director cu spiritul său de observaţie. La lecţii merge uneori, însă nu se opreşte la chestiuni de metodă şi conţinut, sau la nivelul de cunoştinţe al elevilor, ci se interesează de altele. Mai sînt altfel de care trebuie să se îngrijească! Dacă în catalog găseşte că un elev are numai 1—2 note la un obiect, la jumătatea trimestrului, ţine să precizeze: „eu cînd eram la clasă aveam cîte 5—6 note". Cei care îl cunosc însă se minunează şi fac ochii mari.

Sfătuieşte pe profesori să intre în clasă înainte de a suna şi să asculte elevii, arătînd că „el" aşa proceda. Auzind acestea cei care îl cunosc din nou deschid ochii mari în semn de mirare.

La încheierea trimestrului sau trimestrului, în ajunul consfătuirilor, chemată o armată de tovarăşi „ca să-l ajute" la întocmirea referatului. El citeşte ceea ce scriu responsabilii de colective şi face de fiecare dată aceeaşi apreciere: „Nu este ceea ce aş fi dorit eu" (deşi nimeni nu-şi aminteşte să fi spus ce vrea). Străduindu-se să ghicească gîndul, dorinţa şefului, oamenii lucrează de zor zi şi noapte — căci peste 2 zile încep consfătuirile. Şi totuşi — zice şeful la sfîrşit — nu sînteţi în stare să scrieţi ca lumea două vorbe despre o chestiune simplă ca asta. N-am eu timp că în 2 ore aş face-o.

La şedinţele de analiza muncii este nervos — căci nimeni nu ştie cît lucrează el şi cîte are pe cap. Întrebuinţează termeni tari şi uneori jignitori — dar... face de multe ori paranteze pentru a spune — nu ştiţi voi cît vă apăr eu în faţa altor organe.

Acum l-aţi recunoscut desigur.

N. DONA

Turneul artiştilor amatori

La propunerea Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt, colectivul de teatru din cadrul clubului acestui sindicat va întreprinde un turneu cu piesa „Instalatorii", de Otto Ernst, în cîteva din oraşele ţării, pentru cadrele didactice care în prezent frecventează cursurile de perfecţionare.

Primele spectacole vor avea loc în Iaşi în zilele de 8 şi 9 iulie pe scena Teatrului Evreesc. Colectivul de teatru îşi va continua apoi drumul spre Cluj. Aici reprezentaţiile se vor desfăşura pe scena Teatrului Maghiar în zilele de 12 şi 13 iulie. În zilele de 15 şi 16 iulie artiştii amatori ai Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt vor prezenta aceeaşi piesă pe scena Teatrului de Stat din oraşul Timişoara.

Bibliografie

A apărut: REVISTA DE PEDAGOGIE Nr. 5/1956

CUPRINS:

N. K. KRUPSKAIA: Învăţămîntul mixt.

TRAIAN MORARU: Sistematizarea cunoştinţelor în cadrul repetării materiei.

C. DINU şi L. GARTENBERG: Demascarea politicii reacţionare în domeniul învăţămîntului de către presa de partid între anii 1923—1929.

GH. POPOVICI: Zaharia Boiu, autor de manuale didactice

FLOREA I. STATE: Cîteva aspecte ale formării deprinderilor de muncă independentă la elevii claselor I—IV.

L. BOLOGA: Cîteva constatări în legătură cu învăţarea noii ortografii

PASCHOAL LEMNE: Aspecte şi perspective privind învăţămîntul din Brazilia

* * * Folosirea hărţilor la lecţiile de geografia R.P.R.

BENIAMIN ZÖRGÖ: Unele consideraţii cu privire la problema tipurilor de activitate nervoasă superioară.

ŞTEFANIA GOLOPENŢIA: Metodica predării limbii române la clasele V—VII.

FLORICA ANDREESCU: „Doşkolnoe vospitanie".

GHEORGHIŢA DEACA: Perspectivele dezvoltării ştiinţei pedagogice sovietice în cel de-al şaselea plan cincinal.

★

A apărut lucrarea metodică „Teme pentru acasă la Fizică şi Chimie" întocmită de Institutul de ştiinţe pedagogice din Bucureşti.

În lucrare se analizează amănunţit condiţiile pe care trebuie să le îndeplinească temele pentru acasă, momentul cînd trebuie propuse temele în timpul lecţiei şi indicaţiile ce trebuie date elevilor. Lucrarea face o clasificare a temelor pentru acasă, şi dă indicaţii asupra organizării muncii individuale a elevilor şi controlului îndeplinirii temelor. Sînt analizate unele lipsuri în această privinţă şi se dau îndrumări metodice pentru evitarea lor.

Lucrarea este de un real folos profesorilor de fizică şi de chimie.

SATIRA şi UMOR

de Silviu Georgescu şi Fred Firea

SCENETĂ INSPIRATĂ DIN VIAŢA ŞI MOFTURILE UNORA DINTRE ABSOLVENŢII CARE, CÎND SÎNT REPARTIZAŢI LA ŞCOLILE DIN PROVINCIE, PREFERĂ SĂ RĂMÎNĂ ÎN BUCUREŞTI CA PLANIFICATORI, CONTABILI, CASIERI, SAU CHIAR...

...profesori la Alimentara

PERSONAJE:

TÎNĂRUL VÎNZĂTOR, poartă ochelari, frunte înaltă şi o diplomă de profesor în buzunarul halatului pătat de untdelemn.

CLIENTUL, nu contează cum e; în acţiune contează numai vînzătorul.

CLIENTUL Bună ziua!
VÎNZĂTORUL Staţi jos, copii!
CLIENTUL Poftim?!
VÎNZĂTORUL Scuzaţi! Cu ce vă pot servi?
CLIENTUL Brînză aveţi?
VÎNZĂTORUL Un moment, să consult materialul bibliografic... (se uită la lista de preţuri) Avem!
CLIENTUL. E bună?
VÎNZĂTORUL Excelentă! E de nota 5...
CLIENTUL Dar aia din cutiile rotunde ce este?
VÎNZĂTORUL Brînză „Carpaţi"
CLIENTUL Cum e?
VÎNZĂTORUL E un lanţ de munţi care înconjoară podişul Transilvaniei ..lungimea lor totală de la Munţii Sudeţi pînă la Porţile de Fier este de 1450 km.. Aţi înţeles, copii?
CLIENTUL Am înţeles... Eu vorbesc de brînza asta de aici! cum e?
VÎNZĂTORUL A! E foarte gustoasă! Să vă pun la pachet două bucăţi „Carpaţi"?
CLIENTUL (îşi face în gînd socoteala banilor) Păi... la cît se ridică?
VÎNZĂTORUL (didactic) Avem Negoiul, care se ridică la 2550.
CLIENTUL Aoleu! Mult!
VÎNZĂTORUL Dar avem şi de 1906... Ceahlăul!
CLIENTUL Lasă-mă frate, cu geografia!!! Eu am venit să cumpăr! Pune-mi o bucată!
VÎNZĂTORUL Altceva mai doriţi?
CLIENTUL Spune-mi ce mai aveţi?
VÎNZĂTORUL Pentru astăzi avem aşa: mezeluri, ora întîia... asta, vreau să spun, calitatea I-a... pe urmă avem măsline, unt, caşcaval, paste, mazăre la borcan... De ce nu luaţi notiţe?
CLIENTUL Dar acolo sus, ce ai?
VÎNZĂTORUL Unde?
CLIENTUL Acolo, în dreapta...
VÎNZĂTORUL A! La nord-vest de conserve? E untdelemnul de salată, care se-nvecinează la sud cu schweitzerul şi la est cu...
CLIENTUL Stai, tinere!
VÎNZĂTORUL De ce vorbiţi neîntrebat? N-am terminat! La est cu compot de cireşe şi lapte praf....
CLIENTUL Dar scrumbiile de colo, cum sînt?
VÎNZĂTORUL Scrumbiile? Da! Scrumbii! Pe latineşte „Alosa Pontica"... este un peşte cu corp rotund, albastruverzui pe spinare... trăieşte în cete numeroase pe coastele Mării Negre, de unde, în februarie, emigrează în apele Dunării, tot în cete numeroase...
CLIENTUL Bine, bine! Pune-mi şi mie o ceată de juma' de kilogram...
VÎNZĂTORUL Altceva?
CLIENTUL Juma' de telemea!
VÎNZĂTORUL Foarte bine! Un moment să vă fac lucrarea scrisă...
CLIENTUL Ce-i aia?
VÎNZĂTORUL Bonul! Va să zică avem aşa: juma' de Alosa Pontica, 5,50... cu 3,60.. şi cu 12,25... facem regula de trei simple, rezolvăm ecuaţia cu 2 necunoscute, adăugăm măslinele... poftim: 28,35... luaţi bonul şi veniţi cu părinţii.., asta... cu el, stampilat...
CLIENTUL Ai socotit bine?
VÎNZĂTORUL După tabela de logaritmi...
CLIENTUL Dar te pricepi tinere! Parcă-ai fi profesor...
VÎNZĂTORUL (mîndru) Păi ce, nu sînt?
CLIENTUL Şi atunci de ce stai la „Alimentara"?
VÎNZĂTORUL Doar n-aţi vrea să las Bucureştiul şi să mă duc profesor în provincie?... La ţară?... Eu, băiat subţire, băiat cu carte, pregătit.
CLIENTUL Şi în virtutea cărui principiu, dumneata, om cu atîtea calităţi, stai la rafturi?
VÎNZĂTORUL În virtutea principiului „OMUL POTRIVIT LA LOCUL POTRIVIT"... Altceva, vă rog? Avem cracauer, tobă, leberwurşt, ceardă de parchet, etc... etc...

(Cortina).

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00 şi 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii.